

Τοτταιοπδόοι

ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΙΣΤΙΑΙΑΣ 2016





Μετά τα έργα για την εξωτερική αναβάθμιση και τη βελτίωση της ασφάλειας του κτηρίου του Γυμνασίου, ωρίμασαν οι συνθήκες ώστε οι μαθητές, οι καθηγητές και οι επισκέπτες του σχολείου, να έχουν την αίσθηση ότι είναι χώρος δημιουργίας, κουλτούρας και συνεχούς προσπάθειας για πνευματική ολοκλήρωση, ανάλογη της ιστορίας του και της προσφοράς του στην τοπική κοινωνία.

Εικαστικά αυτό απεικονίζεται στη ζωγραφιά του κλιμακοστασίου που οδηγεί προς τις αίθουσες του άορόφου και τα γραφεία, με το ανοιχτό βιβλίο από το οποίο ξεκινούν τα κλαδιά του δέντρου της γνώσης που παράγει τη σοφία (την παριστάνουν οι κουκουβάγιες στα κλαδιά του).

Παράλληλα το περιοδικό-έκδοση του Γυμνασίου Ιστιαίας που κρατάτε στα χέρια σας, αναβιώνει μια προσπάθεια που ξεκίνησε πριν πολλά χρόνια με την έκδοση του περιοδικού «Σταχομαζώχτρα» (τίτλος δανεισμένος από έργο του Παπαδιαμάντη), με συνοδικά τρία ετήσια τεύχη.

Αυτή τη σχολική χρονιά αποφασίσαμε να επανεκδώσουμε το περιοδικό με νέο τίτλο και με περιεχόμενο που να ανταποκρίνεται στα ενδιαφέροντα αλλά και να καλλιιεργεί το πνεύμα, τις ευαισθησίες και το ήθος της σύγχρονης γενιάς.

Αυτή την προσπάθεια την έφερε σε πέρας με άριστο τρόπο η συστακτική επιτροπή που την αποτέλεσαν οι κ. Κουτσούγερας Δ., (συντονιστής) Τρίγκα Μ., Ζαφειριάδου Ε., Ιωάννου Δ., Μπιρμπίλη Κ., Θηβαίος Ν., Πεπωνή Ε. και η κ. Σπυροπούλου Α., στην οποία οφείλεται και ο τίτλος του περιοδικού, σε συνεργασία με τους μαθητές που προθυμοποιήθηκαν να δουλέψουν για την έκδοσή του.

Ελπίζοντας ότι αυτή η έκδοση θα συμβάλει στα πολιτιστικά δρώμενα του τόπου και θα αποτελέσει την αρχή για συνεχείς και ποιοτικές εκδόσεις, θέλω να ευχαριστήσω όσους συνέβαλαν σ' αυτή την προσπάθεια και να ευχηθώ οι **Ιστιαιοπλήθοι** να είναι καλοτάξιδοι.

ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥ ΓΙΑΝΝΗΣ

Διευθυντής Γυμν. Ιστιαίας

Η ιστορία ενός αδέσποτου

Τα σχολεία έχουν ανοίξει μόλις 20 ημέρες και οι ελλείψεις καθηγητών και το αβέβαιο μέλλον της Ελλάδας μας έχουν κάνει να φερόμαστε εγωιστικά



και να χάνουμε την ανθρωπιά μας. Σε αυτήν την χώρα της κρίσης, που όλοι οι άνθρωποι φέρονται σκληρά όχι μόνο στους συνανθρώπους τους αλλά και στα ζώα, παρατηρείται ένα συχνό – τώρα πιθανό, αυτό της κακοποίησης των ζώων.

Τις τελευταίες μέρες στο σχολείο μας παρατηρήθηκε ένα τέτοιο φαινόμενο. Οι μαθητές που έκαναν γυμναστική στο προαύλιο εκείνη την ημέρα έτυχε να το δουν. Ένα θηλυκό σκυλάκι, περίπου 2 ετών (όπως ενημερωθήκαμε από την επίσκεψη μας στο κτηνιατρείο) βρέθηκε σε άσχημη κατάσταση, με εγκαύματα στην μία του πλευρά αλλά και αντιβιοτικό

φάρμακο, που κάποιος έκανε για λίγο άκρη τον εαυτό του και του πρόσφερε τις πρώτες βοήθειες. Πιθανόν να προκλήθηκαν από κάτι χημικό ή από βραστό νερό που του έριξαν, όπως μάθαμε αργότερα από τον κτηνίατρο που το φρόντισε.



Το θετικό είναι ότι οι μαθητές του Γυμνασίου Ιστιαίας πραγματικά ενδιαφέρθηκαν για την υγεία του και θέλησαν αμέσως να το περιθάλλουν και οι καθηγητές πρόθυμα ανέλαβαν να το πάνε σε κτηνίατρο. Από πολλά παιδιά παρατηρήθηκε την πρώτη μέρα που εμφανίστηκε το σκυλάκι να το φροντίζουν στα διαλείμματα αλλά και να του δίνουν λίγο από το κολλασιό τους μήπως και ξεχαστεί. Δυστυχώς δεν γνωρίζουμε τίποτα για το ποιος του το έκανε αυτό και πραγματικά θα ήταν πολύ λυπητερό, αν μαθαίναμε ότι ο θύτης ήταν ένας έφηβος που το έκανε για να διασκεδάσει με τον πόνο που



προκάλεσε στο σκυλάκι ή για να επιδείξει την «μαγκιά» του. Κλείνοντας λοιπόν θα θέλαμε να επισημάνουμε ότι το να φερόμαστε άσχημα στα ζώα δεν μας προσδίδει καμία αναγνώριση και μας μειώνει σαν Έλληνες.

ΥΠΟΤΙΘΕΤΑΙ ΟΤΙ ΕΙΜΑΣΤΕ ΑΝΘΡΩΠΟΙ....

ΟΜΩΣ:

Ιδιαίτερη ευαισθησία έδειξε η φιλόλογος του σχολείου μας, κ. Τρίγκα Μαρία: όχι μόνο υιοθέτησε το σκυλάκι άλλα και ανέλαβε όλο το βάρος της θεραπείας του, της περιποίησης και της επιβίωσής του. Τώρα η Ασπρούλα, όπως τη βάφτισε, ζει ευτυχισμένη και εντελώς καλά και παίρνει πολλή αγάπη κάπου στο Ασμήνιο...



Ζωή Σούρρα, Στέλλα Σταματοπούλου, Γ3

Το ταλέντο που πήγε στράφι

Ο Νίκος, ένας Ελληνορουμάνος 13χρονος μαθητής της Α' Γυμνασίου, αναγκάζεται να εγκαταλείψει την Κρήτη, την γενέτειρά του και μετακομίζει με τους γονείς και την μικρότερη αδερφή του στην Αθήνα λόγω οικονομικών δυσκολιών. Μετά από την εγκατάστασή τους εκεί, σε μία σχετικά μοντέρνα και τεράστια πολυκατοικία, συνεχίζει το σχολείο σε ένα γυμνάσιο της Κυψέλης, όπου έμενε. Οι πρώτες μεταβατικές ημέρες τον κούρασαν πολύ, γιατί έπρεπε να προσαρμοστεί και οι συμμαθητές του δεν τον βοήθησαν πολύ σε αυτήν του την προσπάθεια. Ο Νίκος ήταν ντροπαλός και λιγομίλητος, φοβητσιάρης και ταπεινός, αλλά ήταν και καλόκαρδος, φιλότιμος και πολύ έξυπνος. Από την πρώτη στιγμή που πάτησε το πόδι του στην αυλή του σχολείου τα γαλιανά εκφραστικά του μάτια και τα τρυφερά του χέρια προκάλεσαν τους συμμαθητές του και κέντρισαν το "ενδιαφέρον" τους. Καθημερινά, τον σνόμπαραν, τον κορόιδευαν, τον βασάνιζαν και, όχι σπάνια, τον χτυπούσαν. Ο Νίκος διέπρεπε σε όλα τα μαθήματα και αυτό προκαλούσε τη ζήλια και τον φθόνο των συμμαθητών του. Και ιδιαίτερα, όταν ένα πουλάκι τους είπε ότι θα έχει πρωταγωνιστικό ρόλο στο ρεσιτάλ του τοπικού ωδείου, η ζηλοφθονία τους αποκορυφώθηκε. Στα διαλείμματα, κρυφά από τους καθηγητές, οργανωμένα, τον χτυπούσαν, τον προπηλάκιζαν και τον στόλιζαν με διάφορα ρατσιστικά και υβριστικά σχόλια για την καταγωγή του. Του λέγανε ότι δεν είναι καν Έλληνας και τον απειλούσαν, μάλιστα, ότι αν μιλήσει στον οποιονδήποτε θα περάσει πιο δύσκολα από όσο ήδη περνάει. Ο Νίκος φοβόταν να μιλήσει, κλεινόταν στον εαυτό του και έκλαιγε, άηλιτο με δάκρυα φανερά, άηλιτο με δάκρυα κρυφά, κλειδωνόταν στο δωμάτιό του ώρες και προσπαθούσε να βρει καμιά λύση, αλλά τίποτα δεν του ερχόταν στον νου. «Τι να κάνω; Τι τους έχω κάνει;» κάθε μέρα αναρωτιόταν.

Ο μόνος του σύντροφος και φίλος του ήταν το βιολί του. Ήξερε να παίζει εξαιρετικό βιολί και όταν έπαιζε, ξεχνούσε τα πάντα. Αφηνόταν να περιπλανιέται στον κόσμο του βιολίου καθώς έπαιζε Μπετόβεν, Βιβάλντι... Παρ' όλα αυτά, η βασανισμένη ψυχή του δεν έλεγε να δροσιστεί κι ένιωθε τρομοκρατημένη από το άσπληαχο βλέμμα των άλλων παιδιών.

Την επόμενη μέρα στο σχολείο τον περίμενε μια άσχημη έκπληξη. Οι «συμμαθητές» του τού έστησαν μια πολύ κακόγουστη φάρσα. Είχαν γράψει ένα προσβλητικό μήνυμα σε ένα κορίτσι, στο οποίο τάχα υπέγραφε ο Νίκος. Ο Νίκος είχε άσχημα μπλεξίματα, αφού το κορίτσι πήγε στον διευθυντή, και χωρίς να προλάβει να πει λέξη ο Νίκος, πήρε μονοήμερη αποβολή. Οι γονείς του θύμωσαν πολύ, τον τιμώρησαν και του πήραν τη μοναδική παρηγοριά του, το βιολί του. Εκείνος προσπαθούσε να υπερασπίσει τη

θέση του, αηλιά μάταια. Την μέρα που γύρισε στο σχολείο ήταν ίσως η χειρότερη επιστροφή που μπορούσε να βιώσει ο καθένας. Γιατί εκείνη την ώρα τον οδήγησαν στις τουαλέτες και τον ξυλοκόπησαν άγρια. Στην τάξη του ο καθηγητής ούτε καν έδωσε σημασία στο κλημένο πρόσωπο του ούτε και στους μώλωπες που είχε στα χέρια και το πρόσωπο. Πικραμένος, γύρισε σπίτι κλαίγοντας χωρίς να απευθυνθεί στους γονείς του. Εκείνοι τον είδαν και ανησύχησαν πραγματικά βλέποντας έστω και φευγαλέα τον Νίκο. Ρώτησαν επανειλημμένες φορές τον Νίκο τι συνέβη αηλιά εκείνος απέφευγε να απαντήσει και επικαλούνταν ψεύτικες δικαιολογίες. Ένα πράγμα ζήτησε από τους γονείς του με όλη του την καρδιά και τους θερμοπαρακάλεσε να του δώσουν το βιολή του. Χωρίς αυτό δεν μπορούσε και αληθινά το χρειαζόταν. Το σκέφτηκαν σοβαρά οι γονείς το ζήτημα, αηλιά τελικά δεν του το έδωσαν, διότι ήταν η τιμωρία του για το «σημείωμα». Δεν άντεξε στο άκουσμα της απόφασης. Βρέθηκε στα όρια της απόγνωσης. Το βιολή του θα το έπαιρνε πίσω λίγες ημέρες πριν το ρεσιτάλ. Δηλαδή σε περίπου έξι μέρες. Έξι μέρες χωρίς βιολή για κάποιους είναι έξι μέρες απλές, σαν να στερείσαι κάτι το ασήμαντο, για τον Νίκο όμως αυτές οι έξι μέρες ήταν σαν έξι μέρες χωρίς σπίτι, χωρίς νερό, χωρίς τροφή, χωρίς τίποτα. Ο Νίκος μετρούσε τις μέρες μία-μία αηλιά με δυσκολία περνούσαν.

Η πρώτη μέρα ήταν σχετικά πιο χαλαρή. Μόνο λίγο πείραγμα. Γι' αυτό και ο Νίκος ανακουφίστηκε. Γύρισε σπίτι χαρούμενος και η μέρα του κύλησε ομαλά. Ήθελε να πιστεύει ότι τέλειωσε αυτός ο φαύλος κύκλος. Αηλιά, όπως είπαμε, ήθελε να πιστεύει. Η δεύτερη μέρα ήταν λίγο πιο δύσκολη. Τον πείραξαν και του φέρθηκαν ρατσιστικά γι' ακόμα μια φορά. Παρ' όλα αυτά, όλα πήγαν καλά. Η τρίτη μέρα μια από τα ίδια. Και η τέταρτη το ίδιο. Ο Νίκος δεν στεναχωριόταν τόσο την τελευταία εβδομάδα γιατί αυτά δεν ήταν τίποτα μπροστά σε αυτά που έχει ήδη περάσει. Η πέμπτη όμως ήταν η χειρότερη μέρα της ζωής του. Πρώτα τον προπηλάκισαν σκληρά, έπειτα τον περιγελούσαν και τον κορόιδευαν σαν μωρό, και τέλος, τον χτύπησαν τόσο σκληρά με τέτοιο φθόνο, σκληρότητα και εκθρότητα μέχρι που λιποθύμησε! Τα πράγματα ήταν σκούρα και για τους τραμπούκους του, αηλιά και για τον Νίκο. Κάτι μου λείπει πως τα πράγματα για τον Νίκο ήταν πραγματικά πιο δύσκολα. Με το που ήρθε το βράδυ, χωρίς ελπίδα, χωρίς αισιοδοξία, χωρίς υπομονή, γεμάτος πίκρα και απογοήτευση, και, χωρίς μεταπτώσεις, ο Νίκος πήρε μια σκληρότατη απόφαση. Ήταν μεσάνυχτα... 5 λεπτά αργότερα, όλα είχαν τελειώσει. Το άψυχο σώμα του βρέθηκε «θρυμματισμένο» στο δρόμο. Είχε αυτοκτονήσει. Έκανε το μεγάλο, αποφασιστικό βήμα να αφήσει τον εαυτό του στο κενό. Θρήνος μεγάλος καταπλάκωσε και την οικογένειά του, και το σχολείο του, και τον κοινωνικό του περίγυρο. Ένα άδοξο και άδικο τέλος σε έναν ταλαντούχο μαθητή, αηλιά, και άτυχο συγκλόνισε τους πάντες... Η υπόθεση όμως δεν τελειώνει εδώ. Η μαμά του, λίγο πριν αντικρύσει τον γιο της νεκρό, είχε

δει ένα σημείωμα, το οποίο έγραφε:

“Μαμά, μπαμπά, αδερφούλα, πριν βγείτε έξω και κοιτάξετε προς την λεωφόρο Κυψέλης, διαβάστε αυτό. Στο σχολείο εδώ και τόσο καιρό δέχομαι σχολικό εκφοβισμό. Με χτυπούν, με βρίζουν, με αποδοκιμάζουν συνεχώς. Δεν αντέχω άλλο. Πήρα την απόφαση. Ξέρω θα είναι δύσκολο. Να ξέρετε ήσασταν οι καλύτεροι γονείς του κόσμου γι' αυτό και θα μου κάνετε μια μεγάλη χάρη. Τα ονόματά τους είναι στην τσάντα μου. Μην τους αφήσετε ατιμώρητους. Εκείνοι με οδήγησαν εκεί που θα με δείτε. «καταστρέψτε τη ζωή τους» όπως έκαναν κι αυτοί σε μένα. Νίκος”

...Μετά από πολύχρονες δίκες οι τραμπούκοι και οι οικογένειές τους κατηγορήθηκαν και τιμωρήθηκαν με φυλάκιση και βαρύ πρόστιμο.

Χρήστος Αράπογλου, Α1



As μην αφήσουμε την ελπίδα να σβήσει...

Τα τέσσερα κεριά, έλιωναν, αργά αργά...
Ο χώρος ήταν τόσο ήσυχος, που μπορούσε
να ακουστεί η συζήτησή τους....

Το πρώτο έλεγε:
«ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ Η ΕΙΡΗΝΗ»

Μα οι άνθρωποι δεν καταφέρνουν να με διατηρήσουν: πιστεύω ότι δεν μου μένει άλλο από το να συνεχίσω να σβήνω!"...κι έτσι αφέθηκε σιγά σιγά να σβήσει ολοκληρωτικά...

Το δεύτερο είπε:
«ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ Η ΠΙΣΤΗ»

Δυστυχώς δεν χρειάζομαι πουθενά. Οι άνθρωποι δεν θέλουν να ξέρουν για μένα, κι έτσι δεν έχει νόημα να παραμένω αναμμένο."... μόλις ολοκλήρωσε τα λόγια του, ένα ελαφρύ αεράκι φύσηξε πάνω του και το έσβησε....

Πολύ ηυπημένο το τρίτο κεριό, με τη σειρά του είπε:
«ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ Η ΑΓΑΠΗ»

Δεν έχω τη δύναμη να συνεχίσω να παραμένω αναμμένο. Οι άνθρωποι δεν μου δίνουν σημασία και δεν αντιλαμβάνονται το πόσο σημαντικό είμαι. Αυτοί μισούν ακόμα και αυτούς που τους αγαπούν περισσότερο....και χωρίς να περιμένει άλλο,

το κεριό αφέθηκε να σβήσει...

Ξαφνικά...ένα μωρό μπήκε στο δωμάτιο
και είδε τα τρία κεριά σβηστά.

Φοβισμένο από το μισοσκοτάδο, είπε:

«Μα τι κάνετε; Πρέπει να μείνετε αναμμένα! Φοβάμαι το σκοτάδι!!»
...και ξέσπασε σε δάκρυα...

Τότε το τέταρτο κεριό είπε με συμπόνια :

"Μη φοβάσαι μικρό μου και μην κλαις: όσο είμαι εγώ αναμμένο,
θα μπορούμε πάντα να ξαναάψουμε
τα άλλα τρία κεριά

«ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ Η ΕΛΠΙΔΑ»

με μάτια λαμπερά και γεμάτα δάκρυα, το μωρό πήρε το κεριό της ελπίδας, και ξανάναψε όλα τα άλλα...

Η Ευτυχία

Η ζωή είναι εμπειρίες, είναι αναμνήσεις καλές ή κακές, είναι οι επιλογές μας σωστές ή λανθασμένες. Οι άνθρωποι βαδίζοντας στον δρόμο που επέλεξαν δρουν σκεπτόμενοι την κάλυψη όχι μόνο των βιολογικών τους αναγκών αλλά και την πλήρωση του ψυχικού τους κόσμου. Εργάζονται, ξεκουράζονται, αγαπούν, μισούν, κάνουν όνειρα! Και όλα αυτά γίνονται με απώτερο στόχο του κάθε ανθρώπου την ευτυχία!

Η ανάγκη μας για ευτυχία είναι αυτή που κινεί τα νήματα στην πραγματικότητα μας. Όλοι μας προσπαθούμε να την αποκτήσουμε, έστω και ασυνείδητα. Ωστόσο, οι απόψεις για αυτήν και οι θεωρίες που χτίζουμε για το πώς θα την βρούμε ποικίλλουν από άτομο σε άτομο. Και μέσα σε αυτή την σύγχυση εννοιών πολλές φορές οδεύουμε προς τον λάθος δρόμο.

Οι άνθρωποι μέσα στην μανία τους να αποκτήσουν τα πάντα χάνουν αυτά που έχουν. Περνούν από μία ήπια σε μία κατάσταση άρρωστη. Καταβροχθίζουν με βουλιμική τρέλλα οτιδήποτε νομίζουν πως μπορεί να τους φανεί ωφέλιμο και βάζουν στην άκρη τις αρχές τους μόνο και μόνο για να βγάλουν χρήματα. Τυφλώνονται από την μεγάλη αξία τους και η πονηριά τους κάνει να πέσουν από την λεπτή κλωστή πάνω στην οποία ισορροπούσαν και να χτυπήσουν άσχημα, όμως δεν καταλαβαίνουν τι πραγματικά συνέβη. Στο τέλος, όταν οι πόρτες των συνανθρώπων τους θα έχουν κλείσει και δεν θα τους δέχονται πλέον, θα μείνουν μόνοι ανάμεσα σε τέσσερις τοίχους. Και τότε μόνο θα καταλάβουν πόσο άσχημα έπεσαν στα μάτια των άλλων αλλά και του εαυτού τους.

Εκείνα τα άτομα θα κρατάνε στα χέρια τους μερικά «χαρτάκια» όπου θα αναγράφονται αριθμοί. Αριθμοί που παλιά νόμιζαν ότι θα τους αγοράσουν την ευτυχία. Δυστυχώς τώρα κατάλαβαν ότι από τις προσπάθειές τους δεν αποκόμισαν τίποτα. Το συμπέρασμα; Το συμπέρασμα ήταν, είναι και θα είναι το ίδιο σε όλες τις εποχές, όσο κοινότοπο και αν ακούγεται: Τα λεφτά δεν φέρνουν την ευτυχία.

Είναι πραγματικά πολύ θλιβερό το γεγονός της θεοποίησης των χρημάτων. Είναι η κατάντια των ανθρώπων αυτού του πλανήτη που προσδοκούν την σωτηρία τους από κάτι τόσο κατώτερο και από τον ίδιο τον άνθρωπο, από κάτι που δημιούργησε ο άνθρωπος. Συνεπώς γίναμε υπόδουλοι στον ίδιο μας το δημιούργημα και αυτό είναι εξαιρετικά εξευτελιστικό.

Με βάση αυτό στις σημερινές κοινωνίες έχει δοθεί ιδιαίτερη έμφαση στο πώς θα χτιστεί και θα εξοπλιστεί η πόλη, έτσι ώστε να εξυπηρετεί τις ανάγκες μας με μαθηματική ακρίβεια και η ζωή μας να είναι όσο πιο απλουστευμένη γίνεται, με στόχο να μην κουραστούμε. Μόνο που δώσαμε πολύ σημασία στα τούβλα και ξεχάσαμε τους κατοίκους. Κάποιοι θέλησαν να γίνουμε ρομπότ προγραμματισμένα να προχωρούν και να μαζεύουν

χρήματα. Μας έδωσαν το δικαίωμα στο έγκλημα και ξεπεράσαμε κάθε είδος ηθικών φραγμών. Ήμασταν ζωντανοί και πεθάναμε. Το θέμα είναι αν θα αναστηθούμε.

Η απάντηση σε αυτό βρίσκεται μέσα μας. Όταν καταφέρουμε να βάλουμε σε μια τάξη τον εσωτερικό μας κόσμο, συνεπώς και τα «θέλω» μας, μόνο τότε θα δούμε τι πραγματικά αξίζει να πιστεύουμε. Τότε η έννοια άνθρωπος θα έχει αποκτήσει μια πιο όμορφη σημασία, μία σημασία που θα αναγνωρίζει ηθικές και πνευματικές αξίες και όχι την ματαιότητα των υλικών.

Ζωή Σούρρα, Γ3



“Ο Θεός μου,ο Αλλοδαπός”

Θέλοντας να δω με χριστιανική ματιά το προσφυγικό θέμα, επέλεξα ως τίτλο αυτόν του βιβλίου του Θανάση Παπαθανασίου.

Στην Παλαιά Διαθήκη υπάρχει το προανάκρουσμα της ταύτισης Θεού και ξένου: «Αν κάποιος ξένος έρθει να μείνει μαζί σας στη χώρα σας, μην τον εκμεταλλευτείτε. Να του φέρεστε όπως σ'έναν συμπατριώτη σας. Να τον αγαπάτε σαν τον εαυτό σας, γιατί και σεις ξένοι ήσασταν στην Αίγυπτο». (Λευιτ.19:33-34).

Ο μόνος «ορισμός» που βρίσκουμε στην Καινή Διαθήκη για το Θεό,είναι ότι «ο Θεός αγάπη εστίν» (Α΄Ιω.4:8).Και είναι αγάπη, διότι είναι συντροφιά ,Τριάδα. Γιατί η καθεμιά από τις Τρεις Υποστάσεις (Πατήρ,Υιός, Άγιο Πνεύμα) έχει το δικό της εαυτό. Αν αγαπώ,δεν παύω να είμαι ο εαυτός μου. Ανοίγομαι όμως σε κάποιον άλλο,«μεταναστεύω» προς κάποιον που είναι όχι-εγώ. Κατεξοχήν μετανάστης λοιπόν είναι ο Υιός που μεταναστεύει προς τον ανθρώπινο κόσμο. Ο Χριστός δεν επισκέφθηκε τον άνθρωπο εξ αποστάσεως,αλλά έγινε αληθινός άνθρωπος,αληθινός μετανάστης μέχρι θανάτου. Από τα πρώτα χρόνια της ζωής του βίωσε την πολιτική προσφυγιά: κατέφυγε στην Αίγυπτο, για να ξεφύγει απ' το μαχαίρι του Ηρώδη, έζησε περιπλανώμενος,κατοίκησε σε ξένο τόπο από το φόβο του διωγμού.

Σ'έναν από τους ωραιότερους ύμνους που ακούγεται στην Εκκλησία το βράδυ της Μεγάλης Παρασκευής καταγράφεται: «Όταν ο ήλιος έκρυψε τις ακτίνες του και σχίστηκε το καταπέτασμα του Ναού, εξαιτίας του θανάτου του Ιησού, τότε ο Ιωσήφ, ήλθε στον Πιλάτο και τον θερμοπαρακαλεί λέγοντας: Δώσε μου αυτόν τον ξένο, που από βρέφος που ήταν ζούσε σαν ξένος στον κόσμο. Δώσε μου αυτόν τον ξένο που οι ομοεθνείς του από μίσος θανάτωσαν σαν ξένο. Δώσε μου αυτόν τον ξένο που γνωρίζει να φιλοξενεί τους φτωχούς και ξένους. Δώσε μου αυτόν τον ξένο, που από φθόνο, οι Εβραίοι τον αποξένωσαν από τον κόσμο. Δώσε μου αυτόν τον ξένο, για να τον κρύψω στον τάφο, αφού σαν ξένος, δεν έχει πού να γείρει το κεφάλι . Δώσε μου αυτόν τον ξένο...»

Τρεις αιώνες αργότερα ο Μ. Βασίλειος θα γράψει : «Πρόσφερε και στον αδερφό σου και στον ξένο, στον μεν αδερφό σου να μην γυρίσεις την πλάτη, τον δε ξένο καν' τον αδερφό σου. Πρέπει να στηρίζεις τους αναγκασμένους, κι όχι να κάνεις διακρίσεις ανάμεσα σε ανθρώπους. Δε θέλει ο Θεός να δίνεις στον ομόφυλο και να αποδιώχνεις το ξένο, όλοι είναι ομόφυλοι, όλοι παιδιά ενός Πατέρα. Να αγκαλιάσεις τους αδερφούς σου που ξεριζώθηκαν από τον τόπο τους και μετά βίας έχουν διασωθεί...» («Περί ελεημοσύνης λόγος...»)

Στις αρχές του 4ου αιώνα ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος μεταξύ άλλων γράφει για την εκμετάλλευση των ξένων: «Δεν φρίττεις, άνθρω-

πε, δεν κοκκινίζεις από ντροπή, όταν χαρακτηρίζεις κακούργο κάθε ξένο που παλεύει για το ψωμί του; Ο πραγματικός κακούργος είσαι εσύ, διότι, παρόλο που έρχεσαι στην Εκκλησία και ακούς τα κηρύγματά μου, στην αγορά προτιμάς το χρήμα, τις ορέξεις σου και τις μάταιες παρέες σου από τις δικές μου προτροπές. Την ώρα του εκκλησιασμού εμφανίζεται ταπεινός, κατόπιν όμως γίνεσαι θρασύς, ωμός και απάνθρωπος».

Ο Άγιος Ακάκιος, όταν σε εχθροπραξίες με τα περσικά στρατεύματα το 421 μ.Χ., στα εδάφη της περσικής Αρμενίας, οι Βυζαντινοί συνέλαβαν επτά χιλιάδες Πέρσες στρατιώτες, που τους θέριζε ο λιμός, συγκάλεσε τους κληρικούς της επισκοπής του και τους είπε: «Ο Θεός μας δε χρειάζεται ούτε δίσκους ούτε ποτήρια. Ούτε τρώει ούτε πίνει, μιας και δεν υπόκειται σε καμιά ανάγκη. Αφού, λοιπόν, η Εκκλησία από την ευγνωμοσύνη των προσκυνητών έχει πολλή κειμήλια, χρυσά και ασημένια, αρμόζει να σώσουμε μ' αυτά τους αιχμαλώτους στρατιώτες και να τους ταΐσουμε».

Επί σειρά αιώνων και μέχρι σήμερα αυτό το πνεύμα αλληλεγγύης δοκιμάζεται. Όταν οι ευημερούσες κοινωνίες βοηθούν τις κοινωνίες που υποφέρουν, δεν τους χαρίζονται αλλά τους το οφείλουν!

Πεωνή Έλλη, θεολόγος



Ρατσισμός

Τα τελευταία χρόνια έχει γίνει συνηθέστατο φαινόμενο ο διαχωρισμός διάφορων κοινωνικών ομάδων, οι προκαταλήψεις και οι διακρίσεις. Το φαινόμενο αυτό εντοπίζεται σε μεγάλο βαθμό και στην χώρα μας. Πολλά άτομα λόγω κάποιας διαφορετικότητας, αντιμετωπίζουν άδικη συμπεριφορά σε πολλούς τομείς, όπως είναι η μόρφωση, η επαγγελματική και η κοινωνική τους συμβίωση. Μια τέτοια ομάδα ανθρώπων είναι και τα άτομα με αναπηρία, τα οποία παραγκωνίζονται, δέχονται μπούλινγκ και ρατσισμό από «απόλυτα υγιείς ανθρώπους». Έτσι καταπατώνται τα δικαιώματά τους!

Ίσως σε αυτό το σημείο θα πρέπει να αναρωτηθούμε αν πραγματικά μπορούμε να ηλεγόμαστε υγιείς και άνθρωποι. Το να ανεχόμαστε να καταπατούν ή ακόμα και να καταπατούμε τα δικαιώματα των συνανθρώπων μας, διότι έχουν κάποια ιδιαιτερότητα δεν μας κάνει ούτε υγιείς αλληλά ούτε και ανθρώπους. Κάθε φορά που μιλάμε για «άτομα με ειδικές ανάγκες» δείχνουμε το ηθικό και το πολιτισμικό σύστημα αξιών της κοινωνίας μας. Βρισκόμαστε στον 21ο αιώνα. Ο αιώνας της τεχνολογικής, ιατρικής και χιλιών άηλων αναπτύξεων, και ακόμα αφήνουμε παράληψεις και στερεότυπα να μας επηρεάζουν και να ακυρώνουν τα δικαιώματα αυτών των συνανθρώπων μας που με τόσο κόπο και αγώνα έχουν κερδίσει.

Λέγεται ρατσισμός, και πρέπει να τον πολεμήσουμε μέσα από την μόρφωση.

Ευαγγελία Δημητρίου, Β1



ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

Τα σπίτια άδεια και βουβά
Οι δρόμοι έρημοι χωρίς παιδιά
Ο ουρανός σκοτεινιασμένος
Σιωπή παντού και ο βασιλικός
Στη γλάστρα περιμένει
Που είσαι Αϊσέ! Θέλω νεράκι
Που είσαι Μαρία! Θέλω αγάπη
Σιωπή...
Σε άλλα μέρη, σε άλλη γη
Σε άλλους δρόμους τώρα ζητεί
Η Αϊσέ και η Μαρία
Λίγη γαλήνη λίγη ηρεμία.
Φίλοι χάθηκαν και συγγενείς
Γιατί μας έδιωξαν; Ξέρει κανείς;
Γιατί ο σκύλος μου έμεινε μόνος;
Γιατί τον φίλο μου τον τρώει ο πόνος;
Ξέρει κανείς;

Αναστασία Αλεξίου, Β1



Σχολικός Προσανατολισμός

Ξέρω ότι οι περισσότεροι από σας δεν έχουν κατασταλάξει όχι μόνο για το μελλοντικό τους επάγγελμα αλλά και για το λύκειο όπου θα πάνε ένα θέμα πολύ φλέγον, στο οποίο όλοι αργά ή γρήγορα θα κληθείτε να απαντήσετε. Γι αυτό κι εγώ αποφάσισα να γράψω ένα άρθρο το οποίο πιστεύω ότι θα σας διευκολύνει σε αυτή σας την επιλογή. Λοιπόν ας αρχίσουμε με τα πιο απλά: **Σε ποίο λύκειο θα πάω;;;**

Όπως όλοι ξέρετε υπάρχουν δύο κατηγορίες λυκείων: α) το Γενικό λύκειο (ΓΕ.Λ) και β) το Επαγγελματικό λύκειο (ΕΠΑ.Λ). Ας αναλύσουμε τους δύο αυτούς όρους.....

A) Γενικό λύκειο (ΓΕ.Λ)

Η φοίτηση σε γενικό λύκειο είναι προαιρετική και απαιτεί να έχεις ΟΠΩΣ-ΔΗΠΟΤΕ απολυτήριο Γυμνασίου. Επίσης αξίζει να σημειωθεί ότι υπάρχει διαφοροποίηση στο διδακτικό πρόγραμμα από τάξη σε τάξη, καθώς:

- στην Α' τάξη διδάσκονται μαθήματα γενικής παιδείας
- στη Β' τάξη, εκτός από τα μαθήματα γενικής παιδείας, οι μαθητές καλούνται να επιλέξουν μία κατεύθυνση (θεωρητική, θετική, τεχνολογική) και να διδαχθούν μαθήματα της κατεύθυνσης για επτά ώρες ανά εβδομάδα
- στην Γ' τάξη οι ώρες διδασκαλίας των μαθημάτων κατεύθυνσης αυξάνονται και από 7 σε 12 εβδομαδιαίως, ώστε να υπάρξει περαιτέρω εξειδίκευση των γνώσεων που λαμβάνουν οι μαθητές, ανάλογα με την κλίση και τα ενδιαφέροντά τους.

Αξίζει τέλος να σημειωθεί πως σε όλες τις τάξεις του Λυκείου προσφέρονται και μαθήματα επιλογής.

Στο τέλος της Α' αλλά και της Β' τάξης οι μαθητές δίνουν επιπλέον εξετάσεις σε σχολικό επίπεδο, ώστε να αποτυπωθεί η συνολική απόδοση και να κριθούν αν είναι άξιοι ή όχι προαγωγής στην επόμενη σχολική τάξη. Όσοι δεν μπορέσουν να φτάσουν τον βαθμό, ώστε να περάσουν στην επόμενη τάξη, καλούνται να δώσουν ξανά εξετάσεις το Σεπτέμβριο. Στο τέλος της Γ' Λυκείου οι μαθητές συμμετέχουν σε γραπτές εξετάσεις τόσο σε σχολικό επίπεδο όσο και σε εθνικό επίπεδο (πανελλαδικές), με σκοπό να αποκτήσουν Απολυτήριο Ενιαίου Λυκείου, το οποίο προσφέρει τη δυνατότητα:

- Εισόδου στην αγορά εργασίας τόσο στον ιδιωτικό όσο και στο δημόσιο τομέα.
- Συνέχισης των σπουδών στην Τριτοβάθμια εκπαίδευση, εφόσον έχουν καταφέρει να συγκεντρώσουν το επιθυμητό σύνολο μορίων στις πανελλαδικές εξετάσεις.
- Εισαγωγής σε δημόσια ή ιδιωτικά Ινστιτούτα Επαγγελματικής Εκπαίδευσης (Ι.Ε.Κ.) ώστε να αποκτήσουν Δίπλωμα Επαγγελματικής Κατάρτισης.

B) Επαγγελματικά λύκεια (ΕΠΑ.Λ)

Τα Επαγγελματικά Λύκεια διακρίνονται σε Ημερήσια και σε Εσπερινά. Η

φοίτηση στα Ημερήσια ΕΠΑΛ είναι τριετής και περιλαμβάνει τις τάξεις Α', Β' και Γ'. Στα Εσπερινά φοιτούν εργαζόμενοι μαθητές και η φοίτηση είναι τετραετής και περιλαμβάνει τις τάξεις Α', Β', Γ' και Δ'.

Στην Α' τάξη εγγράφονται οι κάτοχοι απολυτηρίου Γυμνασίου ή άλλου ισότιμου τίτλου της αλληλοδαπής χωρίς εξετάσεις. Οι απόφοιτοι της Α' τάξης συνεχίζουν στη Β' τάξη των ΕΠΑΛ ή μπορούν να εγγραφούν στη Β' τάξη των Γενικών Λυκείων. Στη Β' τάξη εγγράφονται οι απόφοιτοι Α' τάξης ΕΠΑΛ, Γενικών Λυκείων και Α' κύκλου ΤΕΕ. Στη Γ' τάξη εγγράφονται οι απόφοιτοι της Β' τάξης των ΕΠΑΛ.

Τα προγράμματα διδασκαλίας περιλαμβάνουν μαθήματα γενικής παιδείας, τεχνικά, επαγγελματικά και εργαστηριακές ασκήσεις. Έτσι στην Α' τάξη οι μαθητές επιλέγουν επαγγελματικό κύκλο και υποχρεούνται να παρακολουθούν τα κοινά μαθήματα γενικής παιδείας και όλα τα μαθήματα του κύκλου που επιλέγουν. Κατόπιν η Β' τάξη χωρίζεται σε επαγγελματικούς τομείς και οι μαθητές υποχρεούνται να παρακολουθούν τα κοινά μαθήματα γενικής παιδείας καθώς και όλα τα μαθήματα του τομέα που επιλέγουν. Τέλος, η Γ' τάξη χωρίζεται σε ειδικότητες και οι μαθητές υποχρεούνται να παρακολουθούν τα μαθήματα της ειδικότητας που επιλέγουν καθώς και τα μαθήματα γενικής παιδείας.

Στους αποφοίτους των Επαγγελματικών Λυκείων χορηγούνται με ενδοσχολικές εξετάσεις:

Α) ΑΠΟΛΥΤΗΡΙΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ

Είναι ισότιμο με το απολυτήριο του Γενικού Λυκείου, τόσο για την πρόσβαση στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση, όσο και για την πρόσληψη στον ευρύτερο δημόσιο τομέα.

Β) ΠΤΥΧΙΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Παρέχει το δικαίωμα της απόκτησης άδειας άσκησης επαγγέλματος και πρόσβαση στην αγορά εργασίας.

Οι απόφοιτοι των ΕΠΑΛ εισάγονται στις Σχολές της Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης μετά από συμμετοχή στις Πανελληδικές. Στην Γ' τάξη έχουν δικαίωμα να ακολουθούν μαθήματα γενικής παιδείας που ανήκουν σε δύο ομάδες:

ΟΜΑΔΑ Α: Οι μαθητές-απόφοιτοι της ομάδας Α, έχουν τη δυνατότητα με συμμετοχή σε ειδικές πανελληδικές εξετάσεις να εισαχθούν μόνο σε ΤΕΙ.

ΟΜΑΔΑ Β: Οι μαθητές απόφοιτοι της ομάδας Β, έχουν τη δυνατότητα με συμμετοχή σε πανελληδικές εξετάσεις κοινές με τους αποφοίτους των Γενικών Λυκείων, να εισαχθούν σε Πανεπιστήμια (ΑΕΙ) και σε ΤΕΙ.

Για την εισαγωγή σε ορισμένες Σχολές ή Τμήματα Σχολών απαιτούνται επιπλέον (και για τις δύο ομάδες):

- εξετάσεις σε ειδικά μαθήματα (ξένες γλώσσες, σχέδιο...)
- προκαταρκτικές εξετάσεις (σε στρατιωτικές, αστυνομικές σχολές)
- πρακτικές δοκιμασίες - αγωνίσματα (Γυμναστική Ακαδημία -ΤΕΦΑΑ)

Γιάννης Σταματονικολός, Γ3

Η APPLE και το Δαγκωμένο Μήλο

*«Θα χάριζα όλη μου την τεχνολογία για ένα απόγευμα με τον Σωκράτη»
STEVE JOBS*

Πραγματικά έμεινα, έκπληκτος, όταν διάβασα τις πληροφορίες για τον συγκεκριμένο ΚΟΛΟΣΣΟ. Οι περισσότεροι από μας πιστεύουμε (δε ξέρω με τι σκεπτικό) ότι ένας κολοσσός έτσι απλά από κάπου γεννιέται, για να μην πω ΞΕΦΥΤΡΩΝΕΙ!!! Χωρίς προσπάθειες, χωρίς ανθρώπους να σπάνε καθημερινά το κεφάλι τους χωρίς, χωρίς, χωρίς. Όμως αυτό δεν ισχύει!! Η συγκεκριμένη εταιρία ιδρύθηκε μέσα σ' ένα γκαράζ σε μια μικρούλα ασήμαντη πόλη. Παρόλ' αυτά, σήμερα η Apple Inc. είναι ένας από τους μεγαλύτερους οικονομικούς οργανισμούς του κόσμου και οι ιδιοκτήτες της είναι μέσα στη λίστα με τους πιο πλούσιους ανθρώπους της γης. Έχει έδρα το Κουπερτίνο της Καλιφόρνια όπου και σχεδιάζει, αναπτύσσει και πουλάει καταναλωτικά ηλεκτρονικά είδη, λογισμικό, online υπηρεσίες και υπολογιστές. Τέλος, αξίζει να σημειωθεί ότι η Apple έδωσε το έναυσμα για να δημιουργηθούν κάποια μεταγενέστερα μεγαθήρια, όπως η Microsoft και σίγουρα το έργο και η προσπάθεια των ιδρυτών της πρέπει να είναι παράδειγμα προς μίμηση.

Ωστόσο, πραγματικά, ξέρετε από πού προέκυψε το λεγόμενο «Δαγκωμένο Μήλο»;;;

Γενικά, οι ιστορίες που προσπάθησαν να εξηγήσουν πώς οι δημιουργοί της Apple εμπνεύστηκαν το «δαγκωμένο μήλο» για σήμα της εταιρίας τους είναι πολλές. Η επικρατέστερη όμως έχει τις ρίζες της στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Το χαριτωμένο «μήλο» στο πίσω μέρος του iPhone, προέρχεται από την θλιβερή ιστορία του Alan Turing, του ανθρώπου που έθεσε τις βάσεις για την ανάπτυξη των υπολογιστών, διεκπεραίωσε έρευνες σχετικά με την τεχνητή νοημοσύνη και έλησε κωδικούς-γρίφους των Γερμανών κατά τη διάρκεια του Πολέμου. Ο Turing αυτοκτόνησε το 1954, χωρίς να έχει αναγνωριστεί για τη δουλειά του, όταν βρέθηκε αντιμέτωπος με τη φυλακή εξαιτίας της ομοφυλοφιλίας του. Πώς αυτοκτόνησε; Έκανε ένεση δηλητηρίου σε ένα μήλο και το έφαγε. Ως φόρος τιμής λοιπόν στον επιστήμονα αυτόν αποδόθηκε το δαγκωμένο μήλο ως σήμα της Apple.

Γιάννης Σταματονικοῦδς, Γ3

Μαγκιά και Facebook

Είμαι στην καφετέρια με τους φίλους μου, και με αφορμή μια selfie που βγάλαμε, για να κάνουν οι φίλοι μου check in, ξεκίνησε ο ακόλουθος διάλογος μ' ένα φίλο μου.

«Ρε γιατί δεν φτιάχνεις κι εσύ facebook; Σχεδόν όλοι έχουμε. Φτιάξε κι εσύ! Γυμνάσιο πήγαμε, μάγκεψε και λίγο!», μου είπε ένας φίλος.

«Έτσι κι αλλιώς, δεν θέλω να έχω λογαριασμό στο facebook. Μου είναι τελείως άχρηστο. Ακόμη δεν έχω καταλάβει τη σημασία ύπαρξής του. Να φτιάξω facebook γιατί; Για να βλέπω τις αναρτήσεις σας ή του καθενός; Δεν έχω ανάγκη να βλέπω τι κάνουν οι γύρω μου ή ακόμα κι εσείς την κάθε στιγμή. Ούτε θέλω να ανεβάζω φώτο συνέχεια και να κάνω check in. Ούτε να κάνω νέους φίλους διαδικτυακούς. Μπορώ να γνωρίσω νέα άτομα και στον πραγματικό κόσμο. Επιπλέον, δεν μου αρέσει να γνωρίζει ο οποιοσδήποτε ποιος είμαι, τι κάνω και πού είμαι μέσω των αναρτήσεων μου. Άσε που το facebook μπορεί να λειτουργήσει επίσης και ως πηγή κακόβουλων ιδών και ανθρώπων. Κοιηλάς ιούς πανεύκολα και σε προσεγγίζουν άτομα που ούτε καν γνωρίζεις και μετά έρχεσαι σε δύσκολη θέση. Και η μαγκιά δεν με ενδιαφέρει, προς το παρόν, ούτε άμεσα ούτε έμμεσα. Δεν χρειάζεται πουθενά και βλέπω τα αποτελέσματά της στους σημερινούς «μάγκες» και στο επίπεδό τους», του απάντησα μα εκείνος συνέχισε προσπαθώντας να με μεταπείσει.

«Από το facebook μπορείς να προβληθείς, να αποκτήσεις καλύτερη εικόνα και δημοσιότητα», μου είπε. «Πω πώ λύσσα κακιά έχεις γίνει! Μου αρκεί όση δημοσιότητα έχω. Και φίλους έχω και παρέες έχω, δεν έχω ανάγκη περαιτέρω άτομα.» «Μήπως δεν σε αφήνουν και βρίσκεις δικαιολογίες τόση ώρα;», με ρωτάει ειρωνικά. «Καθόλου. Έχω ρωτήσει πολλές φορές τους γονείς μου, όχι με σκοπό να φτιάξω facebook απλά, για να τους τεστάρω, και μου έχουν απαντήσει θετικά! Δεν είναι ούτε αυτό. Με πιο απλά λόγια, δεν θέλω να έχω facebook, δεν έχω ανάγκη το facebook, και για την ώρα το αφήνω στην άκρη. Αν θελήσω ποτέ να φτιάξω facebook για τους άγνωστους ακόμα λόγους, πίστεψέ με θα το κάνω. Δεν πάμε να πληρώσουμε τώρα και να την κάνουμε σιγά-σιγά; Ήδη έχουμε αργήσει!»

Και συνεχίσαμε ήσυχα για τα σπίτια μας...

Χρήστος Αράπογλου, Α1

Κοινωνικότητα των εφήβων και μέσα κοινωνικής δικτύωσης

Κάποτε οι γονείς μας, στην ηλικία των εφήβων, δημιουργούσαν ένα λεύκωμα με τα προσωπικά τους στοιχεία, τα ενδιαφέροντα και τους προβληματισμούς τους. Σήμερα, οι περισσότεροι από εμάς έχουν το προφίλ τους σε κάποιο μέσο κοινωνικής δικτύωσης, όπως το facebook, το twitter κ.α.

Στόχος τους είναι η κοινωνικοποίηση μέσα από την απόκτηση νέων φίλων και την ανταλλαγή απόψεων με άτομα μάλιστα που ίσως δεν γνωρίζουν από πριν ή διαμένουν σε μακρινές χώρες του πλανήτη.

Είναι όμως αυτοί πραγματικοί φίλοι ή μήπως σκόρπια ονόματα σε έναν εικονικό, γοητευτικό και πολυποικίλο κόσμο;

Αν τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης λειτουργούν βοηθητικά στις διαπροσωπικές μας σχέσεις, μάλιστα ωφελούν παρά βλάπτουν. Όμως, πολλοί νέοι υποκαθιστούν εντελώς τη ζωντανή επικοινωνία με τη διαδικτυακή, κάτι που ενδυναμώνει την εσωστρέφεια και πολλαπλασιάζει τους κινδύνους γι' αυτούς στο διαδίκτυο. Ένα ζεστό βλέμμα, μια τρυφερή χειρονομία, ένα συγκαταβατικό γεμάτο κατανόηση κούνημα του κεφαλιού δεν ισοσταθμίζονται με χιλιάδες likes στο προφίλ τους.

Likes, που εναγωνίως περιμένουν να δεχθούν από τους «φίλους» τους για ψεύτικες συχνά πληροφορίες που προβάλλουν έναν ωραίο τύπο, ψεύτικο, απατηλό. Αυτό όμως κάνει τη μοναξιά τους ακόμα μεγαλύτερη, καθώς τείνουν και οι ίδιοι να πιστέψουν, ως άηθοι Νάρκισσοι, την ωραιολογική εικόνα του εαυτού τους. Τέλος, επειδή οι νέοι δεν έχουν καλλιέργημένη κριτική σκέψη, εύκολα πέφτουν θύματα εκμετάλλευσης από κακοπροαίρετους ανθρώπους που χρησιμοποιούν τα προσωπικά τους δεδομένα, όπως βίντεο ή φωτογραφίες. Εύκολα, επίσης, παρασύρονται από ρατσιστικές, εθνικιστικές, γενικά ακραίες αντιλήψεις ή πέφτουν θύματα εκφοβισμού ή παρενόχλησης.

Τα Μ.Κ.Δ. εντέλει δεν είναι καταδικαστέα, φτάνει να χρησιμοποιούνται με σύνεση και μέτρο. Χρειάζεται μεγάλη προσοχή, όπως άληθως και στις πραγματικές διαπροσωπικές μας σχέσεις, ώστε να μην γίνουμε θύματα επιτήδειων. Μήπως θα ήταν καλύτερο να βρίσκουμε τους φίλους μας στο προαύλιο του σχολείου, στην τάξη μας, στο Ωδείο ή το Γυμναστήριο;...

Γιώργος Κωνσταντίνικης, Β2

Το αδερφάκι μου ζητάει facebook.

Τα κοινωνικά δίκτυα αποτελούν πλέον αναπόσπαστο κομμάτι της καθημερινότητας των ανθρώπων, καθώς πληροφορούν, ενημερώνουν και ψυχαγωγούν. Όμως, πολλοί δεν αντιλαμβάνονται τους κινδύνους που αυτά εγκυμονούν και πέφτουν θύματα εκείνων που έχουν άσχημες προθέσεις και θέλουν μόνο το κακό των άλλων.

Όσο για το μικρό μου αδερφάκι θα το συμβούλευα ως μεγαλύτερη αδερφή και με κάπως πιο ώριμη κριτική σκέψη να μη δημιουργήσει ένα λογαριασμό στο Facebook ή σε οποιοδήποτε μέσο κοινωνικής δικτύωσης. Αρχικά, είναι μόλις 10 ετών και για την δημιουργία ενός λογαριασμού θα πρέπει να είναι τουλάχιστον 18 ετών και πάνω, αλλιώς και στην περίπτωση που αυτό δεν αποτελέσει την απόλυτη προϋπόθεση οι γονείς μου δεν θα επέτρεπαν κάτι τέτοιο, διότι θα αποτελούσε τροχοπέδη για τη μόρφωσή του, που είναι τόσο απαραίτητη στα δύσκολα αυτά χρόνια.

Βέβαια, τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης επιτρέπουν στους χρήστες να δημιουργήσουν ένα ευρύ δίκτυο φίλων (που είτε γνωρίζουν είτε όχι), να συνομιλούν μαζί τους, να ανταλλάσσουν εικόνες, μουσική και προσωπικές πληροφορίες. Όμως, επειδή είναι πολύ μικρός και απρόσεκτος, σίγουρα, όπως και οι περισσότεροι, δεν θα διαβάσει τους όρους χρήσης και δεν θα προφυλάξει τα προσωπικά δεδομένα του. Ποιος ξέρει λοιπόν τι χρήση θα κάνουν αυτοί που θα έχουν στα χέρια τους τα δεδομένα του αδερφού μου. Δε θέλω να το σκέφτομαι...

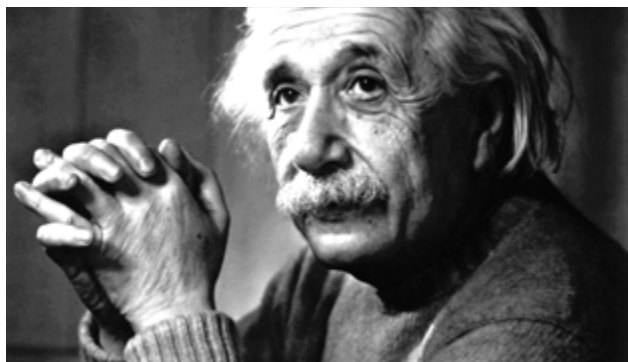
Παράλληλα, είμαι αντίθετη, όπως και οι γονείς μου, καθώς υπάρχει πιθανότητα κάποιος άγνωστος χρήστης να ζητήσει ραντεβού και στη συνάντηση αυτή να τον παρενοχλήσει σεξουαλικά και να τον εκβιάσει. Από την άλλη, άμα οι γονείς μου δεχτούν το αίτημα του, η επίδοξη του αδερφού μου στα μαθήματα θα πέσει απότομα και θα χάσει τους φίλους του και τον περίγυρο, καθώς θα ασχολείται όλη μέρα με τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Τέλος, με την καθημερινή χρήση αυτών των μέσων θα βλαφτεί η υγεία του, ιδίως τα μάτια του και λόγω της ακινησίας, μπορεί να γίνει παχύσαρκος. Και το μορφωτικό επίπεδο του θα πέσει επίσης, επειδή δεν θα διαβάζει, ώστε να μπορεί να εμπλουτίσει το λεξιλόγιο, αλλιώς αντίθετα θα το εμπλουτίσει με λέξεις άσχημου περιεχομένου και χωρίς επίπεδο και σαφήνεια. Επόμενως, αυτοί είναι οι κίνδυνοι που εγκυμονούν τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης για το μικρό αδερφάκι μου.

Εν κατακλείδι, πιστεύω πως θα πρέπει ο αδερφός να σκεφτεί προτού δημιουργήσει ένα λογαριασμό στο Facebook τους κινδύνους και οι γονείς να μην βιαστούν να απαντήσουν στο αδερφό μου, αλλιώς να τον κάνουν να καταλάβει.

Γεωργία Παπανδρέου, Γ3

Θεωρία της σχετικότητας

Στις αρχές του 1905 ένας υπάλληλος (νεαρής ηλικίας) της Ελβετικής Υπηρεσίας Ευρεσιτεχνίας ο Albert Einstein δημοσίευσε τρεις εργασίες που, όπως αποδείχτηκε αργότερα, είχαν τεράστια σημασία. Η πρώτη αφορούσε στην ερμηνεία της κίνησης Brown (απόδειξη της ύπαρξης μορίων), η δεύτερη αφορούσε το φωτοηλεκτρικό φαινόμενο (κβαντική θεωρία του φωτός) και η τρίτη εισήγαγε την ειδική θεωρία της σχετικότητας, ενώ το 1915 ο Einstein δημοσίευσε μια εργασία για την γενική θεωρία της σχετικότητας.



Η θεωρία της σχετικότητας έφερε επανάσταση στην αντίληψή μας για τον κόσμο και έδωσε νέο περιεχόμενο σε βασικές έννοιες, όπως ο χώρος, ο χρόνος, η ύλη και η ενέργεια. Με αυτήν αποδείχθηκε ότι η ύλη και η ενέργεια μπορούν να μετατρέπονται η μία στην άλλη.

Το 1887 στις ΗΠΑ οι Michelson και Morley σχεδίασαν και εκτέλεσαν ένα ιδιοφυές επαναστατικό πείραμα, για να μετρήσουν τη ταχύτητα της Γης, υπολογίζοντας τις διαφορές στην ταχύτητα του φωτός που οφείλονται στην κίνηση της Γης. Αποτέλεσμα του πειράματος ήταν η αποκάλυψη της παράξενης φύσης του φωτός, που εξηγήθηκε πλήρως από τον Einstein με την ειδική θεωρία της σχετικότητας το 1905.

Η ειδική θεωρία της σχετικότητας, η οποία συμπληρώνει τους νόμους κίνησης του Νεύτωνα, ώστε να ισχύουν και σε ταχύτητες συγκρίσιμες με την ταχύτητα του φωτός, έχει δυο πολύ ισχυρά πλεονεκτήματα. Το πρώτο είναι ότι έχει επιβεβαιωθεί πειραματικά και το δεύτερο είναι ότι σε οριακές περιπτώσεις δίνει αποτελέσματα που είναι απολύτως συμβατά με τις προβλέψεις της νευτώνειας φυσικής.

Η ειδική θεωρία της σχετικότητας είναι μια θεωρία για την δομή του χωροχρόνου, την οποία ο Einstein, για να την διατυπώσει βασίζεται σε δύο φαινομενικά αθώες παραδοχές, που είναι αντίθετες με την κλασική μηχανική.

1. Οι νόμοι της φυσικής είναι οι ίδιοι για όλα τα αδρανειακά συστήματα αναφοράς.

2. Η ταχύτητα του φωτός είναι η ίδια για όλα τα αδρανειακά συστήματα αναφοράς και είναι ανεξάρτητη από την κίνηση της φωτεινής πηγής.

Ως αδρανειακό σύστημα αναφοράς θεωρούμε ένα σύστημα στο οποίο

ισχύουν ο πρώτος νόμος του Νεύτωνα για την κίνηση των σωμάτων.

Ένα σύστημα αναφοράς που κινείται με σταθερή ταχύτητα σε σχέση με ένα αδρανειακό σύστημα είναι και αυτό αδρανειακό σύστημα.

Η ειδική θεωρία της σχετικότητας εξετάζει φαινόμενα που βρίσκονται έξω από το πλαίσιο της άμεσης αντίληψής μας για τον κόσμο που μας περιβάλλει. Η εικόνα μας για τον κόσμο διαμορφώθηκε μέσα από την φυσιολογία των αισθήσεών μας κατά την εξέλιξή μας. Όταν επιχειρούμε να θέσουμε υποθετικά ερωτήματα χρησιμοποιώντας την εικόνα που έχουμε για την καθημερινότητά μας σε φαινόμενα που δεν αναφέρονται σ' αυτήν, είναι δυνατόν να εμφανιστούν παράδοξα. Αυτά όμως έχουν επιβεβαιωθεί πειραματικά. Τέτοια είναι:

- **Διαστολή του χρόνου:** Τα ρολόγια δύο παρατηρητών που κινούνται με διαφορετική ταχύτητα, γυρνάνε με διαφορετικό ρυθμό. Για τον ταχύτερο παρατηρητή το ρολόι γυρνάει πιο αργά.

Αυτό επιβεβαιώθηκε το 1972 όταν οι επιστήμονες συγχρόνισαν ατομικά ρολόγια κεσίου (έχουν μεγάλη ακρίβεια $1/10^{13}$ s), κάποια τα πήραν μαζί τους σε ένα μεγάλο ταξίδι με αεριωθούμενο αεροπλάνο, ενώ κάποια τα άφησαν στην Γη. Επιστρέφοντας στην Γη τα ρολόγια που ταξίδεψαν παρουσίασαν την προβλεπόμενη από τη θεωρία της σχετικότητας διαφορά στην μέτρηση του χρόνου. Επίσης και το 1976 επιβεβαιώθηκε πειραματικά η διαστολή του χρόνου στο Ευρωπαϊκό Κέντρο Πυρηνικών Ερευνών (CERN).

- **Συστολή του μήκους:** Τα μήκη που μετρούν για το ίδιο αντικείμενο δύο παρατηρητές που κινούνται με διαφορετική ταχύτητα είναι διαφορετικά. Για τον ταχύτερο παρατηρητή το μήκος είναι μικρότερο.

- **Σχετικότητα της ταυτοχρονικότητας:** Δύο γεγονότα που φαίνονται να συμβαίνουν ταυτόχρονα για ένα παρατηρητή A, δεν συμβαίνουν ταυτόχρονα για ένα παρατηρητή B, εάν ο B κινείται σε σχέση με τον A.

- **Ισοδυναμία μάζας – ενέργειας:** Από τη σχέση $E=mc^2$, η ενέργεια και η μάζα είναι ισοδύναμες. Έτσι ερμηνεύεται η παραγωγή ενέργειας στον Ήλιο. Όταν πυρήνες υδρογόνου συνδέονται, για να σχηματίσουν πυρήνες ηλίου, σχεδόν το 0,1% της μάζας τους μετατρέπεται σε ενέργεια.

Σε μια πυρηνική σχάση το άθροισμα των μαζών ηρεμίας των προϊόντων της σχάσης είναι μικρότερο από τη μάζα ηρεμίας του αρχικού πυρήνα. Το έλλειμμα μάζας πολλαπλασιαζόμενο επί c^2 δίνει το ποσό της εκλυόμενης ενέργειας.

Το 1932 ο Αμερικανός φυσικός Anderson ανακάλυψε πως ένα φωτόνιο ακτινοβολίας γ , μετατράπηκε σε ένα ζεύγος σωματιδίων. Το ένα ήταν ηλεκτρόνιο και το άλλο ποζιτρόνιο. Στο φαινόμενο αυτό ενέργεια (του φωτονίου) μετατρέπεται σε ύλη.

Η ανάγκη να προσαρμόσουμε τις θεωρίες μας, ώστε να ισχύουν οι δυο βασικές παραδοχές της σχετικότητας και στα επιταχυνόμενα συστήματα αναφοράς αποτελεί το αντικείμενο της γενικής θεωρίας της σχετικότητας.

Η κεντρική ιδέα του Einstein στη γενική θεωρία της σχετικότητας είναι ότι μπορούμε να μελετήσουμε ένα επιταχυνόμενο σύστημα αναφοράς αγνοώντας ότι επιταχύνεται και υποθέτοντας ότι βρίσκεται σ' ένα βαρυτικό πεδίο και αντίστροφα. Στην προσπάθειά του διατύπωσε μια νέα θεωρία για τη βαρύτητα, η οποία εμπεριείχε και τη θεωρία του Newton σαν ειδική περίπτωση. Σύμφωνα με τη θεωρία αυτή, η βαρύτητα δεν θεωρείται ως το αποτέλεσμα μιας δύναμης, αλλά οφείλεται στην καμπύλωση του χωροχρόνου, η οποία προκαλείται από την περιεχομένη στο χωροχρόνο μάζα και ενέργεια.

Με βάση τη γενική θεωρία της σχετικότητας του ο Einstein είχε προβλέψει :

- **Την εκτροπή του φωτός από την ευθύγραμμη πορεία του, όταν διαδίδεται μέσα από ισχυρό βαρυτικό πεδίο.** Η επαλήθευση της εκτροπής του αστρικού φωτός από τον Ήλιο έγινε στις 29 Μαΐου 1919 κατά την έκλειψη του Ηλίου.

- **Τις μεταβολές των τροχιών των πλανητών με τρόπο μη αναμενόμενο από τη από τη θεωρία του Newton για τη βαρύτητα.** Το 1859 ο Γάλλος αστρονόμος Urbain Le Verrier παρατήρησε και μέτρησε τη μετατόπιση της τροχιάς του Ερμή γύρω από τον Ήλιο. Αυτό εξηγείται και επαληθεύεται από τον Einstein.

- **Τη βαρυτική ερυθρή μετατόπιση του φωτός.** Φαινόμενο κατά το οποίο το φως που εκπέμπεται από περιοχή υψηλού βαρυτικού πεδίου και λαμβάνεται από δέκτη σε περιοχή χαμηλότερου βαρυτικού πεδίου, εμφανίζεται μετατοπισμένο προς το ερυθρό. Το φαινόμενο αυτό επιβεβαιώθηκε πειραματικά με την διενέργεια του πειράματος Pound – Rebka στο πανεπιστήμιο του Harvard το 1959.

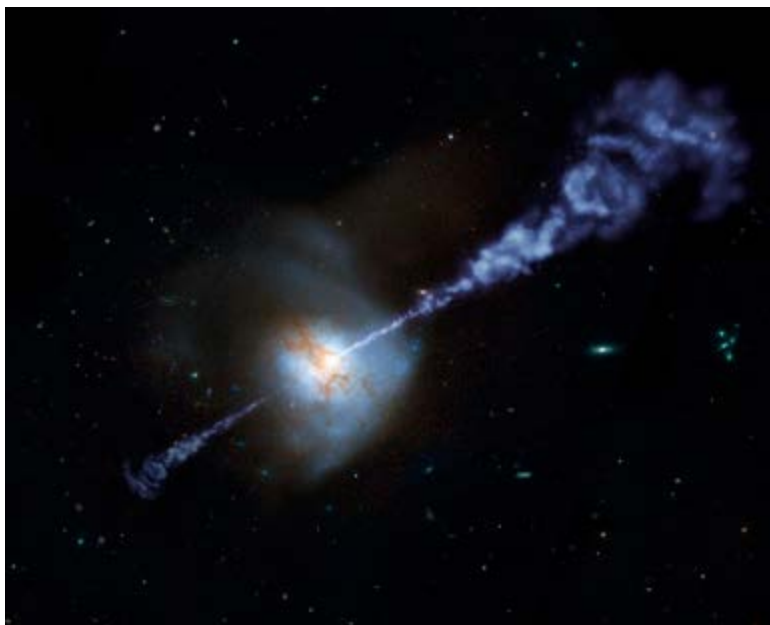
- **Ότι ο χρόνος περνά διαφορετικά σε χαμηλότερα βαρυτικά δυναμικά.** Το φαινόμενο αυτό ονομάζεται βαρυτική διαστολή του χρόνου. Τα ηλεκτρομαγνητικά σήματα που έστειλε στη Γη το διαστημόπλοιο Viking κατά τη διάρκεια της αποστολής του στον Άρη παρουσίαζαν μια καθυστέρηση στην διάδοσή τους σε σχέση με τον αναμενόμενο χρόνο, όταν ο Ήλιος βρισκόταν ανάμεσα στο διαστημόπλοιο και τη Γη. Η τροχιά των ηλεκτρομαγνητικών κυμάτων, όταν περνούν κοντά από τον Ήλιο, καμπυλώνεται με αποτέλεσμα να χρειάζονται περισσότερο χρόνο, για να φτάσουν στη Γη από ότι θα χρειάζονταν, αν διαδίδονταν ευθύγραμμα.

Επίσης η θεωρία σχετικότητας ερμηνεύει

- Την διαστολή του σύμπαντος.
- Την ύπαρξη μελανών οπών.
- Την ύπαρξη βαρυτικών κυμάτων.

Η επαλήθευση έγινε τον Σεπτέμβριο του 2015 στις ΗΠΑ κατά το πείραμα LIGO. Ανιχνεύτηκαν ισχυρά βαρυτικά κύματα, τα οποία προήλθαν από τη σύγκρουση δύο μελανών οπών (1,2 εκατομμύρια έτη φωτός μακριά

από εμάς με μάζα 29 και 36 φορές την μάζα του Ήλιου), οι οποίες περιφέρονταν η μία γύρω από την άλλη σε σπειροειδή τροχιά πλησιάζοντας διαρκώς ώσπου συγχωνεύτηκαν. Κατά το τελευταία στάδια αυτής της διαδικασίας η μεταβολή του βαρυτικού πεδίου του διπλού συστήμα-



τος ήταν έντονη και εκπέμφθηκαν ισχυρά βαρυτικά κύματα.

Η ανίχνευση των βαρυτικών κυμάτων έρχεται να λύσει ή να υποσχεθεί λύσεις σε ορισμένα μεγάλα, αλλά ανοικτά ερωτήματα της Φυσικής, της Αστροφυσικής και της Κοσμολογίας. Παράλληλα όμως φαίνεται να ανοίγει καινούρια προβλήματα.

Λύσεις:

1. Η επιβεβαίωση του τελευταίου από τα φυσικά φαινόμενα τα οποία είχε προβλέψει η Γενική Θεωρία της Σχετικότητας την ύπαρξη βαρυτικών κυμάτων.

2. Η όρασή μας στο διάστημα ήταν ως τώρα μέσω της ηλεκτρομαγνητικής ακτινοβολίας, η οποία επηρεάζεται από εμπόδια. Με την αντικατάστασή τους από βαρυτικά κύματα θα δούμε τον κόσμο με άλλα μάτια αντικρίζοντας φαινόμενα για πρώτη φορά.

3. Το «άνοιγμα» ενός νέου παραθύρου το οποίο θα μας επιτρέψει να «δούμε» και τη «σκοτεινή πλευρά του Σύμπαντος». Με άλλα λόγια οι επιστήμονες αναμένεται να αποκαλύψουν άγνωστες πτυχές φαινομένων που παραμένουν μυστηριώδη, όπως οι μαύρες τρύπες, οι αστέρες νετρονίων ακόμη και αυτή η Μεγάλη Έκρηξη.

Πρόβλημα: Όπως συμβαίνει συχνά, η πειραματική επιβεβαίωση μιας θεωρίας συνοδεύτηκε από την εμφάνιση ενός νέου προβλήματος. Συγκεκριμένα, η κρατούσα θεωρία της αστρικής εξέλιξης δυσκολεύεται να ερμηνεύσει τη δημιουργία ζεύγους μελανών οπών με τόσο μεγάλες μάζες. Έτσι καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι το ταξίδι της γνώσης δεν έχει τέλος!

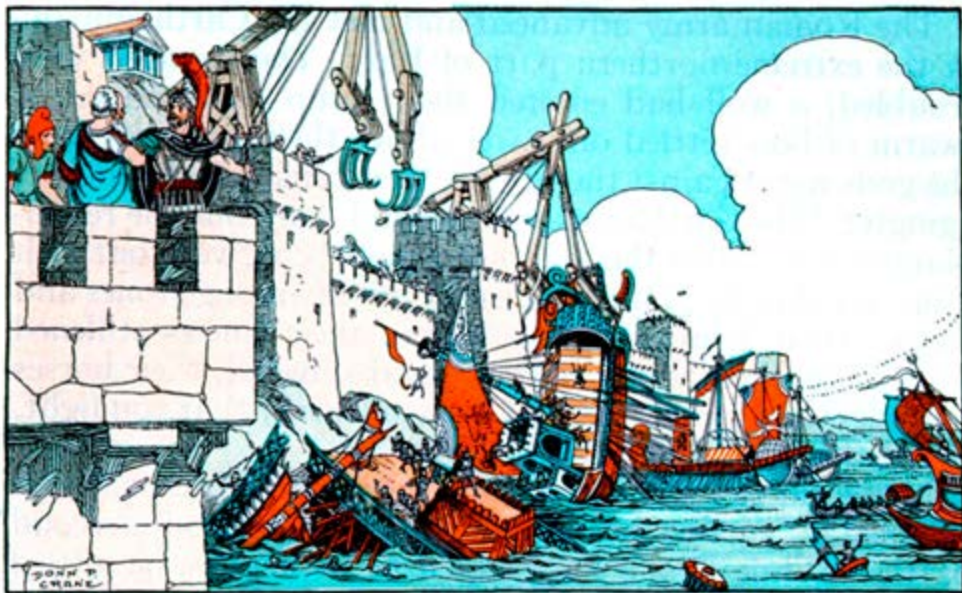
Γεωργία Παπανδρέου, Ραφαέλα Παπανδρέου, Χαριτίνη Παπανδρέου, Γ3

Αρχιμήδης ο Συρακούσιος, Οι ατελείωτες εφευρέσεις

Για πολλούς ο Αρχιμήδης ήταν ο μεγαλύτερος εφευρέτης όλων των εποχών και η μεγαλύτερη μεγαλοφυΐα που γνώρισε ο κόσμος. Ας δούμε μερικές από τις εφευρέσεις του και τις επινοήσεις του.

- **Ο Κοχλίας:** Είναι μια έλικα η οποία μπορεί να περιστρέφεται μέσα σε έναν σωλήνα. Αρχικά χρησιμοποιήθηκε για την άντληση νερού. Μέχρι και τις μέρες μας χρησιμοποιείται για την μεταφορά δημητριακών κλπ.
- **Ο Μοχλός:** Εξήγησε την αρχή στην οποία βασίζεται η χρήση του μοχλού. Το απλό αυτό εργαλείο είναι χρήσιμο για την μετατόπιση αντικειμένων με μεγάλο βάρος. Είναι γνωστή η φράση που αποδίδεται στον Αρχιμήδη: "Δός μοι πᾶ στῶ καί τάν γᾶν κινάσω" (δηλαδή: Δώσε μου ένα μέρος να στηριχθώ και θα μετακινήσω την γη). Εννοούσε με μοχλό.
- **Η τροχαλία και το σύστημα τροχαλιών:** Με τις τροχαλίες μπορούμε να σηκώνουμε βαριά αντικείμενα σε μεγάλο ύψος.
- **Ο οδομετρητής:** Με την χρήση γραναζιών, μπορούσε να μετρήσει αποστάσεις που διανύει ένα κινητό (π.χ ένα κάρο).
- **Το υδραυλικό ρολόι:** Μέχρι τότε χρησιμοποιούσαν κυρίως το ηλιακό ρολόι για την μέτρηση του χρόνου. Όταν όμως ήταν νύχτα ή όταν υπήρχαν σύννεφα, δεν μπορούσαν να μετρήσουν τον χρόνο. Ο Αρχιμήδης εφεύρε το υδραυλικό ρολόι, με το οποίο μετρούσε με μεγάλη ακρίβεια τον χρόνο.
- **Το Πλανητάριο:** Έδειχνε την κίνηση και την θέση των πλανητών. Στον Αρχιμήδη αποδίδεται και ο γνωστός μηχανισμός των Αντικυθήρων, που σήμερα φυλάσσεται στο Μουσείο των Αθηνών.
- **Ογκομέτρηση στερεών:** Μέτρησε την επιφάνεια και τον όγκο της σφαίρας, του κυλίνδρου και άλλων γεωμετρικών στερεών.
- **Το Οστομάχιον:** Ήταν ένα είδος επιτραπέζιου παιχνιδιού, κάτι σαν παζλ, που αποτελούνταν από 14 κοκκάλινα τεμάχια (γιαυτό πήρε το όνομα Οστομάχιον, δηλαδή μάχη οστών). Τα τεμάχια αυτά υπήρχε τρόπος να συναρμολογηθούν και να σχηματίσουν τετράγωνο. (Όλοι οι δυνατοί τρόποι συναρμολόγησης ήταν 17.152).
- **Το Πυκνόμετρο:** Ήταν ένα όργανο για την μέτρηση της πυκνότητας των υγρών.

- **Το εμβάδόν της παραβολής:** Τελειοποίησε την μέθοδο για τον υπολογισμό του εμβადού της παραβολής.
- **Η Αρχή του Αρχιμήδη:** «Κάθε σώμα που βυθίζεται σ' ένα υγρό χάνει από το βάρος του τόσο όσο είναι το βάρος του υγρού που εκτοπίζει.»
- **Οι Πολεμικές μηχανές:**
 - (α) **Ο Άρπαγας:** Ένα είδος γερανού που άρπαζε τα πλοία και τα σήκωνε στον αέρα ή τα ανέτρεπε.
 - (β) **Ο Πολιορκητικός κριός:** Συνήθως φτιαχνόταν από έναν κορμό δέντρου, τον οποίο σήκωναν πολληλοί πολιορκητές μαζί και χτυπώντας την πύλη της πόλης την έσπαζαν.
 - (γ) **Ο Καταπέλτης:** Κάτι σαν μεγάλη σφενδόνα, με την οποία έριχναν προς την πλευρά του εχθρού μεγάλα βράχια ή φλεγόμενες μπάλες.
 - (δ) **Τα κοίλα (παραβολικά) κάτοπτρα:** Μεγάλοι καθρέπτες με κοίλο σχήμα, οι οποίοι εστιάζοντας τις ακτίνες του ήλιου, έκαιγαν τα εχθρικά πλοία.



Διάλογος Οδυσσέα και Παλαμήδη στον Άδη

Όταν ο Οδυσσέας κατεβαίνει στον Άδη, τον πλησιάζει ο Παλαμήδης και τον καλωσορίζει.

- Χαίρε παλιέ μου φίλε, πολυμήχανε Οδυσσέα. Γεμίζει αγαλλίαση η ψυχή μου βλέποντας ξανά πρόσωπο οικείο στου Άδη την σκοτεινιά. Πάνε χρόνια που 'χω να σε δω, από τότε που μαχόμασταν έξω από τα τείχη της Τρωάδας. Τότε ήταν που μου αφαίρεσαν τη ζωή, οι συμπολεμιστές μου, οι Αχαιοί, κατηγορώντας με για έσχατη προδοσία και για συμμαχία με τον Πρίαμο. Μονάχα εσύ, Λαερτιάδη, μού συμπαραστάθηκες και δεν πίστεψες στα ηλεγόμενά τους. Αναρωτιέμαι όμως πώς βρέθηκαν στην σκηνή μου τα χρυσά σκεύη; Μήπως κατά λάθος βρέθηκαν εκεί και για άλλον ήταν προορισμένα; Ή μήπως κάποιος δόλιχα τα τοποθέτησε, για να με σύρει σε παγίδα; Και το γράμμα πώς γίνεται να είχε παραλήπτη εμένα;

- Ω τιμημένε Παλαμήδη, ήρθε η ώρα να σου αποκαλύψω την αλήθεια. Εγώ είμαι αυτός που έβαλε κρυφά το χρυσάφι στη σκηνή σου. Αν δεν ήσουν εσύ, εγώ θα είχα γλιτώσει απ' του πολέμου τη μανία και δεν θα περιπλανιόμουν άσκοπα εδώ κι εκεί για άλλα δέκα χρόνια. Ο νους μου είχε κολλωθεί και είχα γεμίσει μανία, γιατί κανείς δεν με αναγνώριζε και όλοι είχαν εσένα για τον πιο έξυπνο και συνετό απ' τους Αχαιούς. Έτσι κι εγώ τυφλωμένος από φθόνο και οργή, απ' τη μέση είπα να σε βγάλω. Την αλήθεια σου ομολόγησα, γιατί σου αρμόζει να τη γνωρίζεις.

Και τότε αποκρίθηκε ο μέγας Παλαμήδης.

- Ποτέ μου δεν περίμενα μια τέτοια άνανδρη πράξη από 'σένα, Λαερτιάδη Οδυσσέα. Παρά όλα αυτά όμως, εγώ δεν σου κρατώ κακία, αηλιά σε συγχωρώ, διότι γενάμενο κακό δεν διορθώνεται. Σκιές στον Άδη καθώς είμαστε, πώς μπορούμε να μισούμε; Θα έρθει манτεύω μια ευτυχισμένη εποχή που η εκδίκηση κι ο φθόνος θα σβήσουν στις καρδιές των ανθρώπων και η συγχώρεση κι' αγάπη θα κυριαρχήσουν.

Τζωρτζίνα Λάμπρου Β2

Ρέμπραντ

Ο Παλαμήδης μπροστά
στον Αγαμέμνονα, 1626



Δίας και Ήρα: ειδύλλιο στην Εύβοια

Η Ήρα είχε μεγάλο σύνδεσμο με την Εύβοια. Λέγανε ότι μια νύμφη της Εύβοιας, η Μάκρις, ήταν τροφός της Ήρας. Η μητέρα της Ήρας, η Ρέα, είχε μεγάλες σκοτούρες με τη διαμάχη του Κρόνου, του άντρα της, με το γιο τους Δία. Αυτοί οι δύο τσακώνονταν για τη διαδοχή στην εξουσία. Έτσι η Ρέα δεν μπορούσε να ταΐσει την Ήρα και την έδωσε στη Μάκρι να την προσέχει και να τη θρέφει.

Άλλοι πάλι λέγανε πως η παραμάνα της Ήρας ήταν μια νύμφη, η Εύβοια. Αυτή θήλαζε την Ήρα, όταν ήταν μικρή, μια και η Ρέα δεν μπορούσε να το κάνει. Αυτή η νύμφη έδωσε το ονομά της στο νησί μας.

Από πολύ παλιά λοιπόν οι κάτοικοι στην Εύβοια ήλάντρευαν τη θεά Ήρα και της έφτιαχναν ναούς και ιερά σε πολλά μέρη του νησιού.

Λέγανε μάλιστα πως, όταν ερωτεύτηκαν ο Δίας και η Ήρα, συναντιόνταν κρυφά στο βουνό που είναι πάνω από την Κάρυστο. Εκεί έδιναν τα ερωτικά ραντεβού



τους και βρίσκονταν μακριά από τα μάτια όλων. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα το βουνό αυτό να ονομαστεί «Όχη» από την αρχαία ελληνική λέξη «Οχεία» που σημαίνει ερωτική συνάντηση.

Αργότερα οι δύο θεοί παντρεύτηκαν και οι γάμοι τους έγιναν με θεικές γιορτές και πανηγύρια. Και ο γάμος έγινε στις καταπράσινες πλαγιές του όρους Καντήλι, στο «Νυμφικό Ελύμνιο». Αυτό το όμορφο Ελύμνιο είναι η σημερινή Λίμνη στην ακτή της βορειοδυτικής Εύβοιας.

Μια φορά η Ήρα, απαυδισμένη από τις απιστίες του Δία, αποφάσισε να τον χωρίσει. Τον παράτησε λοιπόν και πήγε στην Εύβοια. Εκείνος πάλι σαν είδε πως δεν κατάφερε να την πείσει να επιστρέψει, πήγε στον βασιλιά των Πηλαταιών, τον γέρο Κιθαιρώνα που ήταν γνωστός για την σοφία του. Αυτός δασκάληψε τον Δία να πάει ένα ξόανο, να το ντύσει νύφη, να το φορτώσει σε μια άμαξα που να τη σέρνουν δύο βόδια και να διαδώσει πως παίρνει γυναίκα του την Πλάταια, την κόρη του Ασωπού. Έτσι και έκανε ο Δίας. Μόλις το πληροφορήθηκε η Ήρα, έφτασε επιτόπου, όρμησε πάνω στην άμαξα, ξέσκισε το πέπλο της νύφης και σαν είδε το ξόανο, γέλασε ευχαριστημένη που ήταν ψέμα και συμφιλιώθηκε με το Δία.

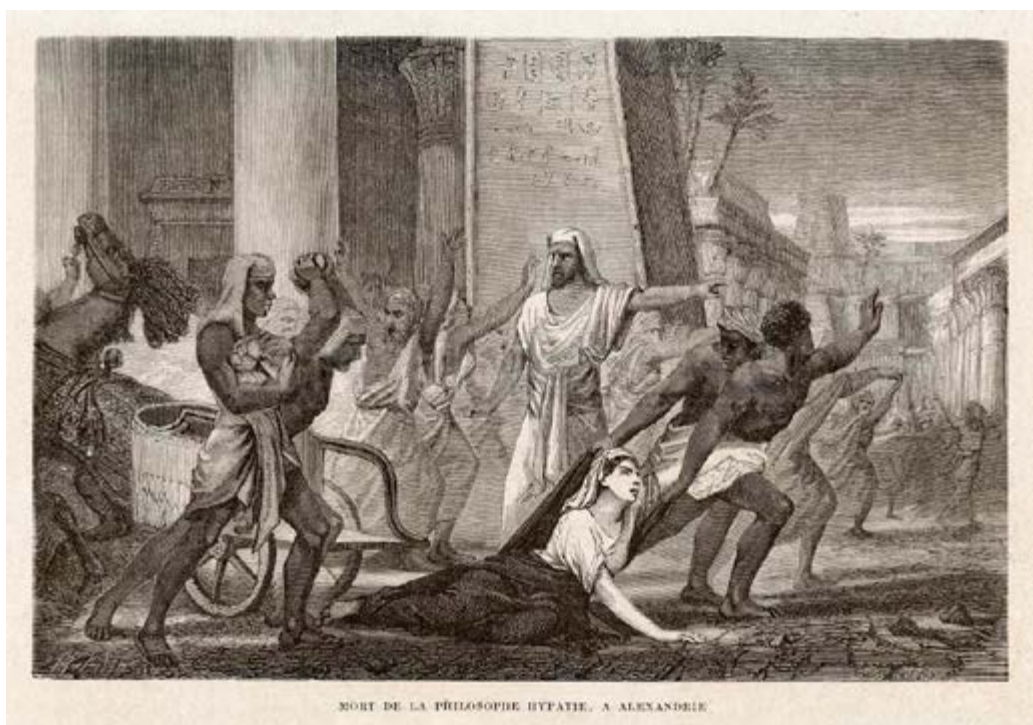
Δήμητρα Μανάκα Γ2

Υπατία, η δόξα και ο θάνατος

Η Υπατία ήταν μαθηματικός και νεοπλατωνική φιλόσοφος του 4ου /5ου αιώνα μ.Χ από την Αλεξάνδρεια, όπου η ξακουστή φιλόσοφος δίδαξε και πέθανε στα 415 μ.Χ σε ηλικία περίπου 45 ετών , δολοφονημένη άγρια από έξαλλο όχλο «χριστιανών», οι οποίοι την έγδαραν με κοφτερά όστρακα και μετά έκαψαν τα σκορπισμένα και αιμόφυρτα μέλη της. Η Υπατία έγραψε σχόλια στην Αριθμητική του Διοφάντη του Αλεξάνδρεως, στα Κωνικά του Απολλώνιου από την Πέργη και στον Αστρονομικό Κανόνα του Πτολεμαίου. Αυτά τα έργα χάθηκαν, αλλά οι τίτλοι τους σε συνδυασμό με τις επιστολές του μαθητή της, Συνέσιου, ο οποίος την συμβουλεύόταν για θέματα, όπως η κατασκευή ενός αστρολήβου, δείχνουν ότι είχε αφοσιωθεί ιδιαίτερα στην αστρονομία και στα μαθηματικά. Δίδασκε επίσης καθημερινά στο σπίτι της σε μαθητές που έρχονταν από παντού και έδινε διαλέξεις στο ευρύτερο κοινό με θέμα πάντα την φιλοσοφία του Πλάτωνα και του Αριστοτέλη.

Η Υπατία είναι το θέμα της ταινίας του σκηνοθέτη Αλεχάντρο Αμενάμπαρ **Αγορά**. Την υποδύθηκε η Ρέιτσελ Βάις.

Μάρθα Ψαράκη, Α3



MORT DE LA PHILOSOPHE HYPATIE, A ALEXANDRIE

«Μία σχέση στοργής» («The Blind Side»)

Η ταινία **Μία σχέση στοργής** διηγείται την αληθινή ιστορία του Μάικλ Όχερ, ενός αμυντικού στο Αμερικανικό Ποδόσφαιρο. Ο 17χρονος «Μεγάλος Μάικ» πέρασε το μεγαλύτερο μέρος της παιδικής του ζωής σε ανάδοχες οικογένειες από όπου το έσκασε κάθε φορά καταλήγοντας έτσι να μένει άστεγος στις κακόφημες γειτονιές του Μέμφις. Το μεγάλο σώμα του, οι εξαιρετικές επιδόσεις του στα αθλήματα καθώς και ο αθώος και υπερπροστατευτικός χαρακτήρας του, καταφέρνουν να τον βάλουν σε ένα χριστιανικό σχολείο. Στο καινούριο σχολείο, ο Μάικ γίνεται φίλος με τον Σον ή «Σ. Τζ» Τουόχι Τζούνιор, μέλος της τετραμελούς οικογένειας Τουόχι. Η Λι Αν, μητέρα του Σον παρατηρεί τον Μάικ να περπατάει την νύχτα έξω μόνος του και τον προσκαλεί να κοιμηθεί στο σπίτι της. Όμως, ποιος να το φανταζόταν πως ο Μάικλ θα άηλαζε όχι μόνο την ζωή του αλλά και τη ζωή ολόκληρης της οικογένειας. Αργότερα, η Λι Αν επιθυμεί να γίνει νόμιμη κηδεμόνας του Μάικλ και αναζητώντας το παρελθόν του μαθαίνει για τον χωρισμό του από την ναρκομανή μητέρα του. Οι βαθμοί του βελτιώνονται και γίνεται μέλος της σχολικής ομάδας. Ωστόσο, ο Σον στέλνει ένα βίντεο με τον Μάικλ την ώρα ενός αγώνα σε όλους τους προπονητές των ΗΠΑ. Η Λι Αν θα βοηθήσει τον Μάικλ να τελειώσει το σχολείο και να περάσει σε κάποιο κολλέγιο, ώστε να μπορέσει να παίξει σε κάποια ομάδα.

Πρωταγωνιστούν: Σάντρα Μπούλοκ, Κάθι Μπετς, Τιμ ΜακΓκροου, Άαρν Κουίντον, Λίλι Κόλινς, Κιμ Ντίκενς.

Σκηνοθεσία: Τζον Λι Χάνκοκ

Σταματοπούλου Στέλλα, Γ3



«Η Διάσωση»

Την προηγούμενη χρονιά, κυκλοφόρησαν στις κινηματογραφικές αίθουσες αξιοσημείωτα έργα. Από κωμωδίες και ρομαντικές κομεντί, μέχρι μυστηρίου και ψυχολογικά θρίλερ. Ωστόσο αυτό που ξεχώρισε από την πρώτη στιγμή είναι “Η Διάσωση” (The Martian) του Ρίντλεϊ Σκοτ, ταινία αμερικάνικης παραγωγής, βασισμένη στο best seller “Άνθρωπος στον Άρη” του Άντι Γουάιρ.

Πρόκειται για την επιστημονικής φαντασίας ιστορία ενός αστροναύτη, του Μαρκ Γουάτνι, όπου κατά τη διάρκεια μιας επανδρωμένης αποστολής στον Άρη, εγκαταλείπεται από το υπόλοιπο πλήρωμα σαν νεκρός, μετά από μία καταστροφική καταιγίδα. Ο Γουάτνι όμως είναι ακόμα ζωντανός, ολομόναχος στον κόκκινο πλανήτη. Έχοντας ελάχιστες προμήθειες, πρέπει να επιστρατεύσει στο έπακρο τις επιστημονικές του γνώσεις και την εφευρετικότητά του, για να ειδοποιήσει τη γη ότι έχει επιβιώσει. Εν τω μεταξύ, χιλιάδες χιλιόμετρα μακριά, η NASA και μία ομάδα διεθνών επιστημόνων, αφότου κατάλαβαν ότι ο Γουάτνι δεν έχει χάσει τη ζωή του, δουλεύουν ακούραστα, για να ξαναφέρουν τον “Αρειανό” στα γήινα εδάφη, ενώ ταυτόχρονα σχεδιάζεται μια τολημηρή, αν όχι αδύνατη, επιχείρηση διάσωσης.


Το κάστινγκ της παραγωγής αποτελείται από αξιόλογους καλλιτέχνες της έβδομης τέχνης. Τον πρωταγωνιστικό ρόλο τον κατέχει ο Ματ Ντέιμον, ο οποίος προτάθηκε για Όσκαρ. Μαζί του συμπρωταγωνιστούν οι Τζέσικα Τσάστεϊν, Κέιτ Μάρα και Μάικλ Πένια.

Όσον αφορά τα εφέ της ταινίας, ο Άρης δείχνει πιο εντυπωσιακός από ποτέ και αναδεικνύονται τα... εξωτικά τοπία του.

Στις ταινίες που διαδραματίζονται στο διάστημα, συνήθως το ύφος είναι πομπώδες και η μουσική σχεδόν πάντοτε δραματική. Στη Διάσωση, τα προηγούμενα γνωρίσματα εξαφανίζονται. Η μουσική του David Bowie και το έξυπνο χιούμορ σε αρκετά σημεία της ταινίας δίνει μια νότα ζωντάνιας, που κάνει τον οποιονδήποτε να συνεχίσει να την παρακολουθεί με ευχαρίστηση.

Οι κριτικοί δίνουν τέσσερα αστέρια στην παραγωγή και την συνιστούν ανεπιφύλαχτα στο κοινό, τονίζοντας πως περιέχει όλα τα χαρακτηριστικά που μια καλή ταινία πρέπει να έχει.

Μαρία Παπατζίκου, Γ3



THE MARTIAN

«Κόκκινη Βασίλισσα»



Μια πρωτότυπη πρόταση για ένα μυθιστόρημα γεμάτο φαντασία και αγωνία, του οποίου η υπόθεση εξελίσσεται στο μέλλον, αποτελεί η «Κόκκινη Βασίλισσα» της Victoria Aveyard.

Στο βασίλειο της Νόρτα, οι πολιτικές πεποιθήσεις, η φυλή και το γένος όπως τα γνωρίζουμε ως τώρα δεν παίζουν κανένα ρόλο. Τα πάντα καθορίζονται από το αίμα. Υπάρχουν οι Ασημένιοι, υπεράνθρωποι με εκπληκτικές ικανότητες και ασημένιο αίμα, οι οποίοι κυβερνούν και εξουσιάζουν τους απλούς Κόκκινους, που είναι στρατιώτες, εργάτες και υπηρέτες τους.

Η Μάρε είναι μια δεκαεπτάχρονη Κόκκινη που προσπαθεί να επιβιώσει και να ξεπεράσει τις δυσκολίες της ζωής της. Όταν, χωρίς τη θέλησή της και χωρίς να το γνω-

ρίζει η ίδια, αποκαλύπτεται μπροστά στο βασιλιά και στους Ασημένιους ευγενείς ότι και αυτή, αν και έχει ταπεινή καταγωγή, διαθέτει εκπληκτικές δυνάμεις, η ζωή της αλλάζει. Την κρατούν έγκλειστη στο βασιλικό παλάτι, την αρραβωνιάζουν μ' έναν Ασημένιο πρίγκιπα και η ίδια πρέπει να μάθει να χειρίζεται τη δύναμή που δεν ήξερε ως τότε ότι είχε, να αντιμετωπίσει τους εχθρούς της και να ελευθερώσει τον λαό της.

Πρόκειται για ένα μυθιστόρημα που ταξιδεύει τον αναγνώστη στο μέλλον, ικανοποιεί τη φαντασία του και την επιθυμία του για υπερφυσικές δυνάμεις που ο άνθρωπος της σύγχρονης εποχής δεν διαθέτει. Ωστόσο, η κοινωνία που περιγράφεται δεν είναι πολύ διαφορετική από τη δική μας. Εξακολουθεί να υπάρχει ο διαχωρισμός σε ανώτερη και κατώτερη κοινωνική τάξη, ο απλός λαός καταπιέζεται και δουλεύει σκληρά, οι άνθρωποι συνεχίζουν να κάνουν πόλεμο και η επιθυμία για εξουσία κυριαρχεί. Η Μάρε, ένα απλό κορίτσι, αλλά ξεχωριστό, θα αγωνιστεί ενάντια σε όλα αυτά και θα προσπαθήσει να φέρει την ειρήνη, την ισότητα και την ελευθερία στο λαό της.

Τζωρτζίνα Λάμπρου, Β2

« Έγκλημα και τιμωρία »

Το «έγκλημα και τιμωρία» του Ντοστογιέφσκι είναι το βιβλίο που με καθήλωσε και με έκανε να προβληματιστώ όχι απλά για ένα έγκλημα, αλλά για μια ολόκληρη κοινωνία. Μια κοινωνία που ώθησε τον πρωταγωνιστή του βιβλίου να φτάσει στο σημείο να σκοτώσει έναν άνθρωπο.

Ο Ρόντια Ρασκόλνικοβ είναι πρώην φοιτητής της νομικής, την οποία σταμάτησε λόγω οικονομικών προβλημάτων και κατοικεί στην Αγία Πετρούπολη. Ο Ρασκόλνικοβ ζει σε ένα άθλιο σπίτι, σε ακόμη πιο άθλιες συνθήκες και αδιαφορεί πλήρως για τον κόσμο και για την ίδια του την ζωή. Μετά από πολλή σκέψη και από πολλές άσκοπες περιπλανήσεις στην πόλη αποφασίζει να δολοφονήσει μία αντιπαθητική γριά ενευροδανείστρια, έτσι ώστε να της κλέψει τα χρήματα. Και το κάνει. Αλλά μαζί με αυτή σκοτώνει και την αδερφή της με ένα τσεκούρι.

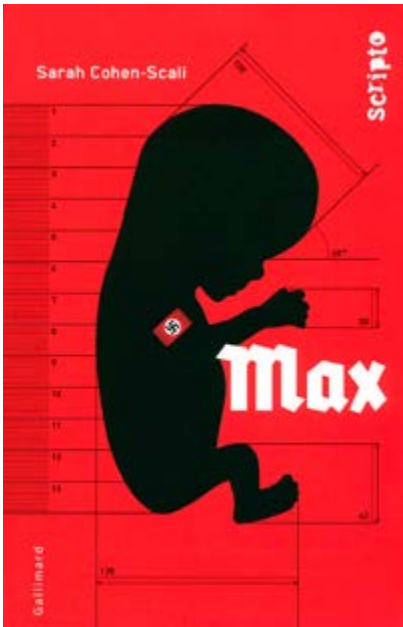
Βαθιά πεπεισμένος ότι αυτό που έκανε δεν ήταν έγκλημα και προσπαθώντας να διατηρήσει τα λογικά του πέφτει σε τεράστιες παγίδες. Ο διορατικός ανακριτής Πορφύρης Πετρόβιτς καταλαβαίνει αμέσως ποιός είναι ο δολοφόνος αναλύοντας τα ψυχολογικά στοιχεία και από τότε τον οδηγεί σε απίστευτα λάθη. Ο Ρασκόλνικοβ αρρωσταίνει και μέσα στο παραλήρημα αντιλαμβάνεται ότι το βάρος είναι ασήκωτο στην συνείδηση του και ότι κατέστρεψε την ζωή του. Παρόλα αυτά δεν μετανιώνει, γιατί, όπως λέει, απάληλαξε την κοινωνία από μία πλούσια ψείρα, που έκανε τη ζωή όλων όσων δανείζονταν δύσκολη.

Απομακρύνεται από την μητέρα του, την αδερφή του και από τον φίλο του, Ραζουμίχιν. Την δεδομένη στιγμή εμφανίζεται σαν άγγελος η Σόνια, μία κοπέλα που εργάζεται ως πόρνη, η οποία όμως είναι η μόνη που τον καταλαβαίνει και προσπαθεί να τον βοηθήσει παροτρύνοντάς τον να παραδοθεί. Αυτή είναι τελικά που θα τον αλληλάξει προς το καλύτερο και θα τον ακολουθήσει στην Σιβηρία, όπου θα εκτίσει την ποινή του. Εκεί είναι που θα αρχίσει να πιστεύει στην ζωή και πάλι και θα γεμίσει ελπίδες για ένα καλύτερο αύριο. Η λύτρωση είχε έρθει.



Ζωή Σούρρα, Γ3

«Μαξ»



Πρωταγωνιστής του βιβλίου είναι ο Μαξ ή Κόνραντ, ο οποίος γεννήθηκε στο πλαίσιο του προγράμματος «Λέμπενσμπορν» στις 20 Απριλίου του 1936, ημέρα των γενεθλίων του Φύρερ στη χιτλερική Γερμανία, σε ένα «χάιμ»: ένα μέρος όπου γυναίκες επιλεγμένες με κριτήριο την άρια καθαρότητα φέρνουν στον κόσμο παιδιά (που προέρχονταν από βιασμούς τους από στρατιωτικούς των SS), τα οποία θα «χαρίσουν» στον ίδιο τον χίτλερ, έτσι ώστε να δημιουργήσει το μελλοντικό ανώτερο γερμανικό έθνος.

Η συγγραφέας χρησιμοποιεί έναν πολύ πρωτότυπο τρόπο αφήγησης της ζωής του Μάξ, ήδη από την κοιλιά της μητέρας του και από το πρίσμα της ναζιστικής του ιδεολογίας.

Ονειρεύεται να γεννηθεί ξανθός και με γαλιανά μάτια, ώστε να αποτελέσει εξαιρετικό παράδειγμα του προγράμματος. Θέλει να πολεμήσει για την χώρα του και έτσι χωρίς συναισθηματικούς δεσμούς οραματίζεται να εξολοθρεύσει τους Εβραίους και γενικότερα τους εχθρούς της Γερμανίας και αυτούς που δεν πληρούν τις απαραίτητες προϋποθέσεις, ώστε να γερμανοποιηθούν. Γι'αυτόν οι απαθθέντες Πολωνοί είναι τυχεροί που θα υιοθετηθούν από έναν ανώτερο λαό, οι γυναίκες που βιάζονται πρέπει να σφίξουν τα δόντια και να αποδεχτούν ότι έχουν επιλεγεί, για να κυφορήσουν ένα παιδί της Άριας φυλής.... Αλλά, όταν συναντά τον Λούκας, ο οποίος είναι ξανθός, γαλανομάτης και ΕΒΡΑΙΟΣ!!!!, οι πεποιθήσεις του και ολόκληρος ο κόσμος του κλονίζονται.

Συγκεκριμένα, ο Μαξ μεγαλώνει χωρίς στοργή, τρυφερότητα και τη μαμά του σύμφωνα με την εκπαίδευση του ναζιστικού δόγματος. Στα τέσσερά του χρόνια γίνεται η μασκότ του σπιτιού του Στάινχερινγκ της Βαυαρίας. Τον επιστρατεύουν, για να συνεισφέρει στις απαγωγές των μικρών Πολωνών και στα έξι του μένει στο Κάλλις, ένα σχολείο όπου τα παιδιά εκγερμανίζονται. Εκεί θα συναντήσει τον Λούκας, τον Πολωνοεβραίο επαναστάτη.....

Στέλλα Σταματοπούλου, Γ3

Συνέντευξη με τον Θανάση Γουρνά για το γυναικείο ποδόσφαιρο

Είναι γεγονός ότι υπάρχει από τον κόσμο μια προκατάληψη σχετικά με το γυναικείο ποδόσφαιρο. Ποια είναι η άποψή σας;

Θανάσης Γουρνάς: Το γυναικείο ποδόσφαιρο πρέπει να προβάλλεται από μια καλή γυναικεία ομάδα. Σε άλλες χώρες (ιδιαίτερα στον Καναδά) είναι πολύ αναπτυγμένο και υπάρχουν πολύ καλές γυναικείες ομάδες, έτσι κι εμείς πρέπει να δουλέψουμε και να στηρίξουμε το γυναικείο ποδόσφαιρο στη χώρα μας, γιατί και οι γυναίκες στο ποδόσφαιρο μπορεί να πετύχουν θαυμαστά πράγματα.

Τι διαφορετικό έχει το γυναικείο ποδόσφαιρο από το ανδρικό και ποιες οι δυσκολίες του;

Θ.Γ: Πολύ διαφορετική είναι η δύναμη. Άλλη δύναμη έχει το ανδρικό και άλλη το γυναικείο ποδόσφαιρο. Το ποδόσφαιρο κατά φύση είναι περισσότερο για τους άνδρες και ένα αγόρι μπορεί να ασχοληθεί πιο εύκολα με το ποδόσφαιρο παρά ένα κορίτσι.

Αντιμετωπίζετε τις νίκες και τις ήττες με τον ίδιο τρόπο στο γυναικείο και στο ανδρικό ποδόσφαιρο;

Θ.Γ: Οι νίκες χτίζουν ομάδες και συμπεριφορές. Οι νίκες πρέπει να αξιολογούνται και να αντιμετωπίζονται σωστά. Από τις ήττες πρέπει να βρίσκουμε, να μαθαίνουμε και να διορθώνουμε τα λάθη που μας οδήγησαν εκεί και είναι απαραίτητη η ψυχραιμία.

Ποιο είναι το συστατικό της επιτυχίας για μια ομάδα ποδοσφαίρου;

Θ.Γ: Πειθαρχία, δουλειά, υπομονή και σεβασμός σε όλους τους εμπλεκόμενους στο χώρο του ποδοσφαίρου(π.χ θεατές, διαιτητές κ.α)

Αλέξανδρος Σταμούλης, Β4



Η επίσκεψή μας στη γιαγιά Κωνσάντω, ετών 109!

Στο Βουτά, ένα μικρό γραφικό χωριό δίπλα στην Ιστιαία, ζει μια γιαγιά, η Κωνσάντω. Ξέρετε πόσο χρονών είναι; 109! Όταν το έμαθα αυτό, ήθελα πολύ να επισκεφτώ αυτή τη γιαγιά. Μαντέψτε... η επιθυμία μου έγινε πραγματικότητα! Διοργανώσαμε με τους καθηγητές μας μια ποδηλατοδρομία, όπου θα πηγαίναμε να συναντήσουμε και να μιλήσουμε με τη γιαγιά Κωνσάντω.

Η συνάντησή μας εξελίχτηκε ενδιαφέρουσα, καθώς είχαμε και έναν ευγενικότατο κύριο για συνοδό. Μόλις είδαμε τη γιαγιά Κωνσάντω, ένα δέος και ένας θαυμασμός μας συνεπήρε όλους. Βλέποντας μια γιαγιά τόσο μεγάλη σε ηλικία, τόσο ταλαιπωρημένη αλλιά και τόσο δυνατή στην ψυχή, όλοι συγκινηθήκαμε λίγο-πολύ. Ήταν μια κυρία καθισμένη σε μια καρέκλα, να στηρίζεται στο "Π" και να έχει στο χέρι της ορό, όπως προσωρινά συνέστησε ο γιατρός της. Παρ'όλα αυτά, ήταν μια χαρά στο μυαλό της, 'τά'χε 400 και δέχτηκε να μας μιλήσει με πολύ μεγάλη ευγένεια και καταδεκτικότητα. Μας είπε πολλά πράγματα για την ζωή της. Από μικρή μεγάλωσε στον Βουτά. Όπως όλα τα άλλα κορίτσια του χωριού, βοηθούσε την μαμά της στο πλέξιμο και στο κέντημα. Όμως, μας εξομολογήθηκε ότι λόγω των πολέμων πήγε στο σχολείο μέχρι την Τρίτη Δημοτικού. Ως ενήλικας, δούλευε στα χωράφια και ασχολούνταν με την γεωργία. Γενικά, η ζωή στο χωριό ήταν αρκετά δύσκολη και κοπιαστική, ενώ λίγοι ήταν αυτοί που δούλευαν σε άλλες εργασίες. Από τα μεγάλα ιστορικά γεγονότα δεν θυμόταν πολλά... Αυτό που της έκανε εντύπωση ήταν το αντάρτικο και ο εμφύλιος. Πέρασε πολύ δύσκολη ζωή και μας είπε ότι αισθάνεται τυχερή που ζει μέχρι τώρα. Τέλος η γιαγιά Κωνσάντω μας φίληψε, εμείς της προσφέραμε λουλούδια και μας ευχήθηκε να έχουμε τα χρόνια της. Μέσα απ'αυτή την επίσκεψή μας στο πανέμορφο χωριό, τον Βουτά, μου έκαναν εντύπωση δύο-τρία πράγματα.

Η ομορφιά του τοπίου και η φιλοξενία των χωρικών αλλιά και η γιαγιά Κωνσάντω, η οποία έχει περάσει τόσους πολέμους στη ζωή της, ζώντας μέσα στις κακουχίες και παρόλα αυτά δέχτηκε με καλοσύνη και ευγένεια την επίσκεψή μας.

Τελικά μου άρεσε πάρα πολύ αυτή η επίσκεψη στην κυρα - Κωνσάντω και ελπίζω να κάνουμε και άλλες τέτοιες, ωφέλιμες ποδηλατοδρομίες!

Ευανθία Κατσάνου Β'2

Με Το Ποδήλατό Μου...

Στις 11 Φεβρουαρίου 2016, πραγματοποιήσαμε την πρώτη μας ποδηλασία με συνοδό τον κύριο Δ. Κουτσούγερα. Προορισμός μας ήταν το Μικρό



και το Μεγάλο Λιβάρι στα Κανατάδικα. Ξεκινώντας γεμάτοι ενδιαφέρον για το τι θα συναντήσουμε φτάσαμε πρώτα στο Μεγάλο Λιβάρι. Από εκεί είχαμε την ευκαιρία να θαυμάσουμε τον Παγασπικό Κόλπο και αισθανόμενοι τεράστια περηφάνια ακούσαμε όλη την ιστορία για την Ναυμαχία του Αρτεμισίου, που έγινε σε αυτά τα νερά. Πίσω μας βρισκόταν το όρος

Τελέθριο καταπράσινο και εντυπωσιακό. Έπειτα συνεχίσαμε την διαδρομή μας προς το Μικρό Λιβάρι όπου συναντήσαμε πανέμορφους κύκνους. Εκεί μπορέσαμε να τραβήξουμε αρκετές φωτογραφίες με τους κύκνους(οι οποίοι αποτελούν ένα δείγμα σπάνιας άγριας φύσης). Στην επιστροφή θαυμάσαμε το τοπίο που δέσποζε γύρω μας. Ενώ κάναμε αρκετές στάσεις, ιδιαίτερη σημασία δώσαμε στην στάση που κάναμε στον Άγιο Νικόλαιο, μία εκκλησία λίγο πριν την παραλία περιτριγυρισμένη από ψηλά καταπράσινα δέντρα. Το εκκλησάκι αυτό είναι αφιερωμένο στον Άγιο Νικόλαιο τον Πληνά, ο οποίος ήταν παπάς στον Άγιο Ελισσαίο, όπου ο μεγαλύτερος διηγηματογράφος της Ευρώπης, ο Παπαδιαμάντης, εκκλησιαζόταν.

Στις 19 Φεβρουαρίου 2016 πραγματοποιήσαμε την δεύτερη ποδηλασία μας. Προορισμός μας ήταν ξανά τα Κανατάδικα, αλλή αυτήν την φορά επισκεφτήκαμε μόνο το Μικρό Λιβάρι. Σε κάποιο σημείο του λιβαριού ήταν μαζεμένοι πολλοί κύκνοι. Το θέαμα ήταν εντυπωσιακό και μας προκάλεσε ιδιαίτερη εντύπωση. Στην

συνέχεια κατευθυνθήκαμε προς την Βρύση στον Τσοκαϊτή όπου κάναμε μια στάση για ξεκούραση και νερό. Εκεί παρατηρήσαμε πως η χλόη και τα αγριοπούλια έφταναν σχεδόν μέχρι την θάλασσα. Όταν συνειδητοποιήσαμε πως η ώρα είχε περάσει ξεκινήσαμε για την επιστροφή. Γυρνώντας από τον Τσοκαϊτή κάναμε μία στάση στην εκκλησία, Παναγία



Μακροφτελιά. Δυστυχώς δεν είχαμε την ευκαιρία να προσκυνήσουμε στον ναό, αλλή καταφέραμε να δούμε από κοντά και να φωτογραφήσουμε την Μακροφτελιά, που βρισκόταν λίγο πιο πέρα και στην οποία οφείλει το όνο-



μά της η εκκλησία. Ίσως το πιο όμορφο δέντρο της επαρχίας μας. Συνεχίσαμε όλοι μαζί για το αρχικό σημείο συγκέντρωσης. Μόλις φτάσαμε εκεί, χαιρετηθήκαμε και δώσαμε ραντεβού για την επόμενη ποδηλασία μας.

Στις 23 Φεβρουαρίου 2016 ξεκινήσαμε μια ακόμη ποδηλασία κατευθυνόμενοι προς τον Τσοκαίτη και στην συνέχεια στο Μεγάλο Λιβάρι στα Κανατάδικα. Όταν φτάσαμε στον Τσοκαίτη, παρατηρήσαμε για ακόμη μια φορά πληθώρα κύκνων που βρίσκονταν μέσα στο λιβάρι και καταφέραμε να τους πλησιάσουμε αθόρυβα, έτσι ώστε να μην τους τρομάξουμε. Αργότερα περάσαμε μέσα από την αμμώδη παραλία του Τσοκαίτη κρατώντας τα ποδήλατα στα χέρια μας και πιο μετά συνεχίσαμε να ποδηλατοδρομού-

με ώσπου να φτάσουμε στο Μεγάλο Λιβάρι. Εκεί περάσαμε αρκετή ώρα παρατηρώντας τα ήρεμα νερά και παίζοντας κάτω από τη γέφυρα κοντά στο ιχθυοτροφείο.

Στις 8 Μαρτίου 2016 πραγματοποιήσαμε την τελευταία μας έως τώρα ποδηλασία, της οποίας προορισμός ήταν η εκκλησία της Αγίας Ελένης. Ξεκινήσαμε περνώντας από το Νεοχώρι και κατευθυνθήκαμε προς τις Κεφάλιες. Πέρασαμε τον Ξηριά και μετά από πολλούς χωματόδρομους φτάσαμε στην Αγία Ελένη, όπου προσκυνήσαμε και προσευχηθήκαμε μέσα στον ιερό ναό. Περιπλανηθήκαμε μέσα στον καταπράσινο τεράστιο αυλόγυρο και διασκεδάσαμε στην παιδική χαρά. Συνεχίσαμε την διαδρομή με προορισμό αυτήν την φορά την παραλία στις Κεφάλιες. Εκεί το θέαμα ήταν συγκλονιστικό και ταυτόχρονα τραγικό, καθώς η παραλία αποτελούσε ένα ακόμη δείγμα του σύγχρονου ελληνικού πολιτισμού μας. Σκουπίδια βρίσκονταν απλωμένα σε όλη την επιφάνεια της παραλίας. Για να γυρίσουμε πίσω, επιλέξαμε την διαδρομή προς τα Κανατάδικα. Όταν φτάσαμε στο Μεγάλο Λιβάρι, είδαμε για ακόμη μία φορά την θάλασσα και μετά ξανανεβήκαμε στα ποδήλατα μας και πήραμε τον δρόμο της επιστροφής.



100 χιλιόμετρα ποδηλασίας συνοδικά και συνεχίζουμε!!!

Γιούλη Κατσάρη, Γεωργία Δρόση, Β2

ΣΤΟ ΚόΚΚΙΝΟ ΣΠΙΤΙ

Στις 4 Νοεμβρίου η Β' τάξη γυμνασίου διοργάνωσε μια επίσκεψη στο Κόκκινο Σπίτι στην Χαλκίδα με την συνοδεία καθηγητών μας. Το Κόκκινο Σπίτι έχει σχήμα Π, οι γωνίες του είναι χτισμένες με πέτρινους ογκόλιθους κι οι τοίχοι με πέτρα. Τα παράθυρα είναι μαρμάρινα και σχηματίζουν αετώματα, έχει δύο ορόφους. Ακόμα, έχει προσαρμοστεί πάνω σε ένα βράχο. Το Κόκκινο Σπίτι χτίστηκε το 1884 από τον Κωνσταντίνο Φλέγγα. Αυτό είναι το σύμβολο της Χαλκίδας, είναι ένα αρχοντικό οίκημα στην άκρη της παραλίας. Στην περίοδο του Ελληνογερμανικού πολέμου στο σπίτι χρησιμοποιήθηκε από τους Γερμανούς ως διοικητήριο. Στις μέρες μας στο Κόκκινο Σπίτι στεγάζεται η Εστία Γνώσης και Πολιτισμού. Είναι το πιο όμορφο σημείο της Χαλκίδας!!!



Όπως είπα και παραπάνω, το Κόκκινο Σπίτι έχει δύο ορόφους. Στην αρχή μόλις μπήκαμε μέσα, μάς χώρισαν σε δύο ομάδες. Η πρώτη ομάδα, στην οποία συμπεριλαμβανόμουν κι εγώ, πήγαμε πρώτα στο δεύτερο όροφο που μας περίμενε ένας Μαθηματικός, για να αρχίσουμε τα παιχνίδια, μόλις έμπαινες μέσα έβλεπες διάφορους πάγκους που επάνω υπήρχαν μαθηματικά παιχνίδια κάτι σαν «γρίφοι» και με τη βοήθεια του Μαθηματικού και την συμμετοχή μας θα έπρεπε να λύσουμε τα προβλήματα. Όταν πλέον τελειώσαμε, μάς άφησαν για πέντε λεπτά να ξεκουραστούμε και να κατέβουμε μετά στον πρώτο όροφο. Στον πρώτο όροφο υπήρχε ένας Αστροφυσικός που μας μίλησε, μετά μας έδειξε ένα βίντεο για το μικρόκοσμο και τον μεγάλοκοσμο.

Μετά, αφού βγήκαμε από το Κόκκινο Σπίτι, μάς άφησαν "ελεύθερους" για δύο ώρες, έτσι ώστε να φάμε και να ψωνίσουμε αναμνηστικά για την οικογένειά μας.

Στάθης Ταραξίδης, Αλέξανδρος Σταμούλης Β4

Το Μικρό είναι Όμορφο



Μάρα Πατσούρα, Γ3

Η Θέα από την Δεξαμενή

Με την επιστροφή μας στο σχολείο από τις γιορτές των Χριστουγέννων και καθώς είχαμε χαλαρώσει από την ένταση των διαγωνισμάτων του Α' τριμήνου ένας καθηγητής μας αφιέρωσε ένα δώρο από το μάθημά του, για να κάνουμε έναν όμορφο κοντινό περίπατο. Περπατήσαμε μέχρι τον λόφο που βρίσκεται η Δεξαμενή της Ιστιαίας και ο υπό κατασκευήν ακόμα ναός της Αγίας Μαρίας της Μαγδαληνής, ο μεγαλύτερος ναός της Αγίας σ' όλη την Ελλάδα. Έτσι θα μπαίναμε και πάλι ομαλά στο κλίμα των μαθημάτων.

Από 'κει ψηλά απολαύσαμε ,σε τέσσερα «τόξα» μοιρασμένη, την παροραμική θέα του κάμπου της Ιστιαίας έως και τον Όλυμπο απέναντι, την μεγαλοπρεπή κατοικία των Θεών. Θέα ανοιχτή, ανεμπόδιστη σε μάκρος 200 χιλιομέτρων!

Στο πρώτο τόξο λοιπόν της θέας μας απλώνεται η πόλη της Ιστιαίας με τις μονοκατοικίες της, τους μικρούς της δρόμους και την πλατεία της ανάμεσα στους δύο μαχαλάδες, τον Πάνω και τον Κάτω Πλάτανο. Βλέπω καθαρά από 'κει τα σπίτια πολλών φίλων μου με τους ωραίους κήπους και το δικό μου με την φορτωμένη πορτοκαλιά, αηλιά και τον ιερό ναό της Κοιμήσεως της Θεοτόκου.

Στο δεύτερο τόξο εκτείνεται ο εύφορος κάμπος της Ιστιαίας με τα λιόδεντρα, τις καρυδιές και τα χειμωνιάτικα λαχανικά, που ακουμπάει απαλά την θάλασσα. Σε διάφορα σημεία του μάλιστα διακρίνουμε μικρές ομάδες κυπαρισσιών που, σύμφωνα μ' ένα θρύλλο βρίσκονται εκεί ως φύλακες, για να προστατεύουν την περιοχή από εχθρικές επιδρομές. Διακρίνουμε επίσης υπέροχες, πανύψηλες, «ουρανομήκειες» φτελιές. Ο κάμπος είναι πηγή ζωής για τον τόπο, αφού τροφοδοτεί τους κατοίκους με γεωργικά και κτηνοτροφικά προϊόντα.

Στο τρίτο τόξο βρίσκεται η θάλασσα, ο δίαυλος των Ωρεών, που είχε γίνει η ιστορική ναυμαχία του Αρτεμισίου κατά τους Περσικούς πολέμους. Κοντά υπήρχε ναός αφιερωμένος στην θεά Άρτεμη, που αναδύθηκε, λέει ο μύθος, από τα νερά της θάλασσας. Άραγε γι' αυτό οι κάτοικοι της περιοχής αγαπούν τόσο το κυνήγι; Βλέπουμε ακόμα τις παραλίες Τσοκαϊτη και Κανατάδικα, έρημες αυτήν την εποχή από ανθρώπους, με λιγοστούς λευκούς κύκνους ενώ πριν από κάποια χρόνια κατέβαιναν απ' τον Βορρά κατά 100άδες, για να ξεχειμωνιάσουν εδώ. Στο μικρό και μεγάλο Λιβάρι σήμερα βέβαια μπορεί κάποιος να δει ερωδιούς και πάπιες. Στο βάθος της θάλασσας φαίνεται το ιδιωτικό νησάκι Αργυρόνησος ή Ασημονήσι, στην είσοδο του Παγασητικού κόλπου. Το φημισμένο παγκοσμίως νησί πήρε το όνομά του από το ασημένιο χρώμα των λιόδεντρων, που αφθονούν και το χαρακτηρίζουν, μαζί με το εκκλησάκι των Αγίων Αναργύρων και λιγοστά άσπρα σπίτια.

Στο τέταρτο τόξο δεσπόζουν το Πήλιο, το βουνό των Κενταύρων, αηλιά και θερινή κατοικία των θεών, το όρος Όρθρυς, το βουνό του Αχιλλέα, ένα φυσικό σύνορο ανάμεσα στη Θεσσαλία και τη Στερεά Ελλάδα και στο βάθος ο Όλυμπος και ο Κίσαβος ή αηλιώς Όσσα. Στο άκουσμα των ονομάτων έρχεται στο μυαλό μας αμέσως το γνωστό κλέφτικο τραγούδι:

*«Ο Όλυμπος κι ο Κίσαβος τα δυο βουνά μαλώνουν
το ποιο να ρίξει τη βροχή το ποιο να ρίξει χιόνι...»*

Για να μην αρχίσουμε όμως και μεταξύ μας τις έριδες για το πόσο ακόμα θα μείνουμε στη βόλτα μας, ο καθηγητής μάς έδωσε το σήμα να επιστρέψουμε.

Καθώς κατηφορίζαμε σκεφτόμουν πως δεν ήταν μόνο η θέα που έκανε τις στιγμές τόσο ξεχωριστές, αηλιά και οι μυρωδιές απ' την πρωινή δροσιά πάνω στα χόρτα και οι ήχοι που ακούγονταν τριγύρω απ' το θρόισμα των φύλλων και το νερό που έτρεχε απ' την δεξαμενή. Θα μπορούσα με τις ώρες να ατενίζω τη γύρω περιοχή απορροφημένος απ' την ομορφιά της φύσης. Σίγουρα, στην εποχή του Ρομαντισμού πολλοί μορφωμένοι Ευρωπαίοι θα θεωρούσαν την περιοχή μας ιδανικό προορισμό για τις περιηγήσεις τους.

Κωνσταντίνικης Γιώργος, Β2



Τα πιο περίεργα απαγορευμένα πράγματα του κόσμου!

Κάθε χώρα έχει τα περίεργα της, είτε αυτά αφορούν τις συνήθειές τους, είτε ακόμη και το φαγητό τους. Ποια είναι όμως τα 6 πιο περίεργα όλου του κόσμου;

ΓΙΑΣΕΜΙ - ΚΙΝΑ

Η Επανάσταση του Γιασεμιού στην Τυνησία κατάφερε να απομακρύνει ολοκληρωτικά το καθεστώς της χώρας, μέσω αιματηρών εκδηλώσεων. Αυτό ενέπνευσε και ορισμένους Κινέζους διαδηλωτές.

Και ποια ήταν η λύση που δόθηκε; Η κινεζική κυβέρνηση κατέστειλε τις διαδηλώσεις και απαγόρευσε το συγκεκριμένο λουλούδι. Έτσι το γιασεμί είναι παράνομο στην Κίνα, αλλά και όλα τα τραγούδια που το αναφέρουν, καθώς επίσης και γενικά η χρήση της λέξης.

Στην Ελλάδα πάντως σκέφτονται να τα φορολογήσουν...

ΜΑΣΗΜΑ ΤΣΙΧΛΑΣ - ΣΙΓΚΑΠΟΥΡΗ

Από το 1992, η πώληση και φυσικά η χρήση της τσίχλας στη Σιγκαπούρη θεωρείται παράνομη. Ο νόμος αυτός δημιουργήθηκε, για να κρατήσει τους δρόμους και τους δημόσιους χώρους τους καθαρούς. Φαίνεται ότι η Σιγκαπούρη ήταν γεμάτη με χρησιμοποιημένες τσίχλες, οι οποίες κολλούσαν στα παπούτσια και τα ρούχα και αυτό εκνεύρισε τις αρχές τους.

Αλλά και η Αθήνα δεν πάει πίσω...

ΚΙΤΡΙΝΑ ΡΟΥΧΑ - ΜΑΛΑΙΣΙΑ

Το 2011, η κυβέρνηση της Μαλαισίας απαγόρευσε το κίτρινο χρώμα στα ρούχα, γιατί, όπως είπε, ήταν το χρώμα μιας ομάδας ακτιβιστών της αντιπολίτευσης.

Η απόφαση ήταν ιδιαίτερα περίεργη, μιας και το κίτρινο είναι ένα βασιλικό χρώμα στη Μαλαισία και πολύ αγαπημένο τους, καθώς συνήθως δείχνουν ωραίοι με αυτό.

ΑΕΚτζήδες ακυρώστε τις διακοπές σας στην Μαλαισία τώρα...

ΔΥΤΙΚΑ ΚΟΥΡΕΜΑΤΑ - ΙΡΑΝ

Οι περισσότερες ισλαμικές χώρες δεν τρελαίνονται και τόσο για το δυτικό πολιτισμό. Στην πραγματικότητα, προσπαθούν να κάνουν τα πάντα, για να κρατήσουν τους ανθρώπους τους μακριά από αυτή την επιρροή.

Επίσης, πιστεύουν ότι υπάρχουν μερικά κουρέματα και χτενίσματα που είναι απλά πάρα πολύ ευρωπαϊκά για τα γούστα τους. Η μοϊκάνα, τα καρφάκια και η κοτσίδα είναι παράνομα στο Ιράν.

Όμως....Τα like πέφτουν βροχή από γονείς και καθηγητές που δεν βλέπουν με κακό μάτι την απαγόρευση....

ΕΜΟ STYLE - ΡΩΣΙΑ

Η ρωσική κυβέρνηση θεωρεί ότι η συγκεκριμένη τάση είναι επικίνδυνη

για τους εφήβους, ενθαρρύνοντας την αντικοινωνική συμπεριφορά, την κατάθλιψη και την αυτοκτονία.

Επίσης, το 2008, η Ρωσία απαγόρευσε την Goth και Emo μουσική, καθώς και όλα τα στυλ ένδυσης που σχετίζονται με αυτή την τάση.

Πανηγυρίζουν όλοι οι κάγκουρες..!

ΟΔΗΓΗΣΗ ΓΙΑ ΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ – ΣΑΟΥΔΙΚΗ ΑΡΑΒΙΑ

Η Σαουδική Αραβία έχει μια πατριαρχική κοινωνία όπου το ισλαμικό δίκαιο ορίζει με σαφήνεια τους ρόλους των δύο φύλων. Σίγουρα, δεν υπάρχει κανένας γραπτός νόμος ο οποίος να εμποδίζει τις γυναίκες να οδηγούν. Αλλά και πάλι, καμία αρχή δεν εκδίδει άδειες οδήγησης για τις γυναίκες. Μέχρι στιγμής, η Σαουδική Αραβία είναι η μόνη χώρα στον κόσμο που κάνει κάτι τέτοιο.

Ασχολιάστο!!!

Παπαδημητρίου Μήρβα, Παπατζίκου Μαρία, Γ3



5 Φαγντά Κατά Λάθος

Chocolate chip cookies

Το 1930 η Ruth Wakefield έφτιαξε κατά λάθος τα πρώτα chocolate chip cookies και άηληξε μια για πάντα τη ζωή των Αμερικανών και όσων λατρεύουν να πίνουν γάλα και να βουτάνε μέσα τα κουλουράκια τους. Η Ruth ήταν ιδιοκτήτρια ενός ξενώνα και μία μέρα φτιάχνοντας κουλουράκια για τους πελάτες της συνειδητοποίησε ότι είχε ξεμείνει από τη σοκολάτα που χρησιμοποιούσε συνήθως. Έτσι έριξε στο μείγμα σπασμένα κομμάτια από μία bitter σοκολάτα, που είχε στην κουζίνα της υποθέτοντας ότι θα λιώσει και θα ενσωματωθεί στο υπόλοιπο μείγμα. Τα κομματάκια σοκολάτας δεν έλιωσαν ποτέ και έτσι γεννήθηκαν τα chocolate chip cookies.

Κρέπες Suzette

Αν και υπάρχουν διάφορες εκδοχές για τη γέννηση των γνωστών crepes suzette, η επικρατέστερη ιστορία θέλει ως «πατέρα» της συνταγής το δεκατετράχρονο σερβιτόρο Henri Charpentier στο περίφημο καφέ Monte Carlo. Το 1895 ο νεαρός βοηθός του σερφ ετοιμάζε το επιδόρπιο για τον πρίγκιπα της Ουαλίας και μελλοοντικό βασιλιά της Αγγλίας Εδουάρδο τον έβδομο και τη συντροφιά του, όταν κατά λάθος το πιάτο έπιασε φωτιά αναδίδοντας μία φανταστική μείξη αρωμάτων και γεύσεων. Και κάπως έτσι δημιουργήθηκε μία από τις πιο απολαυστικές και ίσως από τις πιο διάσημες συνταγές για κρέπα. Ο ίδιος ο Charpentier στην αυτοβιογραφία του αναφέρεται στο γεγονός ως εξής: «Πρόκειται καθαρά για ένα ατύχημα. Καθώς ετοιμάζα το γλυκό πάνω από μία στόφα το αλκοόλ έπιασε φωτιά. Σκέφτηκα ότι καταστράφηκα εκείνη τη στιγμή, ο πρίγκιπας και η παρέα του περίμεναν το επιδόρπιο. Δεν προλάβαινα να αρχίσω από την αρχή. Τότε ήταν που το δοκίμασα. Ήταν η πιο απολαυστική μελωδία γλυκών γεύσεων που είχα δοκιμάσει ποτέ στη ζωή μου.».

Milkshake γρανίτα

Το 1958 ήταν κομβική χρονιά για τα παγωμένα ροφήματα: Ο Omar Knedlik ιδιοκτήτης ενός καταστήματος Dairy Queen στο Κάνσας δεν είχε αρκετό χώρο στο ψυγείο του καταστήματος για τα αναψυκτικά και έτσι πολύ συχνά, όταν έρχονταν οι παραγγελιές των αναψυκτικών, τα αποθήκευε στην κατάψυξη και καμιά φορά τα ξεχνούσε για κάποιες μέρες. Παρατήρησε όμως ότι, όταν οι πελάτες δοκίμαζαν τα μισο-παγωμένα αναψυκτικά, τα έβρισκαν πολύ ωραία. Αυτό που ξεκίνησε λοιπόν ως ένα λάθος κατέληξε να γίνει ένα απίστευτα δημοφιλές ρόφημα τόσο δημοφιλές που ο Knedlik αναγκάστηκε να αγοράσει κι άλλο καταψύκτη, για να αντεπεξέλθει στην ολοένα και αυξανόμενη ζήτηση.

Corn Flakes

Το 1898 τα αδέρφια W.K. Kellogg και John Harvey Kellogg εργάζονταν σε

ένα σανατόριο στο Μίσιγκαν. Προσπαθούσαν να βρουν υγιεινές τροφές για τους ασθενείς, όταν άφησαν κατά λάθος βρασμένο στάρι, το οποίο μπαγιάτewe και σκέφτηκαν πώς θα μπορούσαν παρόλ' αυτά να το χρησιμοποιήσουν. Όταν προσπάθησαν να ανοίξουν τη σκληρή ζύμη που είχε δημιουργηθεί, έσπασε σε μικρά κομματάκια τα οποία τα δύο αδέρφια έψησαν στο φούρνο. Το αποτέλεσμα ήταν τα γνωστά σε όλους μας δημητριακά. Φυσικά μετά το σιτάρι πέρασαν και σε άλλα δημητριακά, όπως το καλαμπόκι. Και κάπως έτσι τα corn flakes έγιναν αναπόσπαστο τμήμα του πρωινού μας.

Πατατάκια

Ένας ανικανοποίητος πελάτης και ένας πειστωμένος σεφ είναι οι πρωταγωνιστές του «ατυχού» περιστατικού που «γέννησε» τα αγαπημένα μας πατατάκια. Μια μέρα στο εστιατόριο ενός ξενοδοχείου στη Ν. Υόρκη ένας πελάτης παραπονέθηκε ότι οι τηγανιτές του πατάτες ήταν πολύ χοντροκομμένες. Ο σεφ George Crum τηγάνισε μία μερίδα πατάτες πιο λεπτές αυτή τη φορά, αλλιά και πάλι δεν ικανοποίησε τον πελάτη, ο οποίος και πάλι τις έβρισκε πολύ χοντρές. Τη τρίτη παρτίδα πατάτες ο σεφ τις έκοψε όσο πιο λεπτές μπορούσε. Το αποτέλεσμα ενθουσίασε τον απαιτητικό πελάτη και στη συνέχεια τον υπόλοιπο πληθυσμό του πλανήτη, ο οποίος καλωσόρισε τα λαχταριστά, τραγανά πατατάκια.

Γιώργος Γερογιάννης Β1



Έργα Μαθητών



Μαρία Παπατζίκου, Γ3



Δέσποινα Καρτσάθη, Γ1



Μήρβα Παπαδημητρίου, Γ3

*Τριανταφυλλιά
Παπαβασιλείου, Β3*



Αλέξανδρος Σταμούλης, Β4

Κωνσταντίνα Μούκα, Β3



Συντακτική ομάδα

Γιάννης Σταματονικοῦδς Γ3
Ζωή Σούρρα Γ3
Μαρία Παπατζίκου Γ3
Μήρβα Παπαδημητρίου Γ3
Στέλλα Σταματοπούλου Γ3
Χρήστος Αράπογλου Α1
Τζωρτζίνα Λάμπρου Β2
Γιάννης Αθανασίου Α1
Αλέξανδρος Σταμούηος Β4
Μαρία Παπαδιώτη Α2
Γιώργος Μαγκλαβάνης Α2
Χριστιάννα Τσάηα Α3
Θανάσης Σκουρτανιώτης Α3
Μάριος Ραδόπουηος Α3
Γιώργος Γερογιώργης Β1
Κυριάκος Κυριακού Β2
Τριανταφυηηιά Παπαβασιηείου Β3
Στάθης Ταραξίδης Β4
Αγγεληική-Χριστιάννα Γερογιώργη Γ1
Γιάννης Ζαπανιώτης Γ1
Νεφέηηη Κώνστα Γ2
Δήμητρα Μανάκα Γ2

Ο πίνακας του εξώφυλλου είναι του Λεονίντ Αμπρέμοφ.

Ειδικότερες συμβολές:

α) Το άρθρο για την θεωρία της Σχετικότητας επιμελήθηκε η κ. Στέλλα Γεωργιάδου, φυσικός του σχολείου μας.

β) Το δισέλιδο με τις ζωγραφιές των παιδιών επιμελήθηκε η κ. Αγγελική Βάλβη, εικαστικός του σχολείου μας.

δ) Τα γραφιστικά του περιοδικού έκανε η Γεωργία Κουτσούγερα, παλιά μαθήτριά του σχολείου μας.

Γοτταιοπδόοι

ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΙΣΤΙΑΙΑΣ 2016
